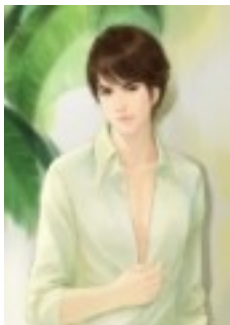

Chính Là Cậu

Contents

Chính Là Cậu	1
1. Chương 1: Tiết Tử	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	8
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	22
11. Chương 11	24

Chính Là Cậu

Giới thiệu

Thể loại: Tài xế kiêm bảo tiêu cường ngạnh ôn nhu công X cấm dục dâm đẳng song tính thiếu gia th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chinh-la-cau>

1. Chương 1: Tiết Tử

“A a... Làm chết... làm chết tôi đi... a...” Nhìn bộ dáng đối tượng tình một đêm bị làm cho nước mắt nước miếng giàn giụa ở dưới thân, Lục Ngũ nhíu mi đầy chán ghét, một người vốn nhìn rất nhã nhặn, leo lên giường liền y chang dâm phụ, không biết xấu hổ. Lục Ngũ dậm thọt vài cái cho có lệ, nhắm mắt lại tưởng tượng người dưới thân là người kia, rốt cuộc cũng bắn ra. Bắn xong liền nhanh chóng tháo áo mưa ném vào thùng rác, hoàn toàn không để ý tới người trên giường bị hấn làm đến tứ chi mở rộng, thần trí mơ màng nằm ở nơi đó, trầm mặc mặc quần áo vào, đầu cũng không quay lại, liền rời đi.

Ra khỏi khách sạn, Lục Ngũ khó chịu châm điếu thuốc lá, hút liền mấy hơi, làm hơn nửa đêm, người khác đều bị hấn làm đến bắn vài lần, tuy cuối cùng hấn cũng bắn, nhưng ngọn lửa trong lòng kia chỉ thêm càng cháy càng vượng, mặc kệ tìm bao nhiêu đối tượng tình một đêm, đều không dập tắt được. Chắc, Lục Ngũ vút điếu thuốc xuống đất, dẫn chân nghiền nát, rồi cất bước vào màn đêm.

2. Chương 2

Phương Thành Thu vừa bước ra khỏi buổi tiệc rượu, một chiếc xe hơi màu đen lặng yên trở tới trước mặt, không đợi người giữ cửa tiến tới, tài xế đã xuống xe giúp cậu mở cửa xe sau ra. Phương Thành Thu ngồi vào trong xe báo một địa chỉ, sau đó liền nhắm mắt nghỉ ngơi, cảm giác thân xe vững vàng rời khỏi khách sạn.

Tài xế nhìn người đàn ông ngồi ghế sau với vẻ mặt mỗi một cùng khóe mắt ửng đỏ, nhìn cậu vẫn như cũ âu phục nghiêm chỉnh tỉ mỉ cùng với lời nói cử chỉ bình thường căn bản nhìn không ra là một người đã say.

Thoáng cảm nhận được tầm mắt của người khác, Phương Thành Thu mở mắt ra, nhưng chỉ nhìn thấy bóng dáng tài xế phía trước đang chuyên chú lái xe, quả nhiên là uống có hơi nhiều, Phương Thành Thu tự giấu lại nhắm mắt lại, gần đây luôn có cảm giác có ai đó luôn nhìn chăm chăm mình, cảm giác giống bị rần nhìn thẳng vậy, rất không thoải mái, mà người tài xế đằng trước này, là tài xế kiêm vệ sĩ mà cha cậu đã cố ý tìm cho cậu, là bộ đội xuất ngũ vài năm trước, dáng người cao ngất, gương mặt bình thường, làm việc có nề nếp...

“Thiếu gia, đến rồi.”

Phương Thành Thu giương mắt nhìn, quả thật đã đến nơi mình cần đến. Phương Thành Thu vẻ mặt bình tĩnh nhìn tài xế mở cửa xe sau ra cho mình, rồi cất bước đi về phía thang máy. Đến tầng 18, mở cửa vào nhà, Phương Thành Thu đặt mông ngồi lên sofa, đang muốn gọi người vào cùng mình rồi đi, thì người kia lại tự giác đi vào phòng bếp, mấy phút sau bưng một chén đi tới: “Thiếu gia, canh tỉnh rượu.”

“Uhm, đặt ở đó đi, anh có thể đi.”

Nghe được thanh âm cửa nhà đóng lại, xác định trong nhà chỉ còn một mình mình, Phương Thành Thu nhẹ nhàng thở ra, cởi áo khoác, tháo caravat, rồi gỡ vài hạt nút áo sơ mi ra, thả lỏng nằm thẳng lên sofa. Bởi vì bí mật thân thể, Phương Thành Thu ở trước mặt người ngoài vĩnh viễn đều là cẩn thận tỉ mỉ, chỉ có khi trở lại không gian của riêng mình, mới dám tháo bỏ trạng thái buộc chặt.

Sau một lúc nghỉ ngơi, Phương Thành Thu cầm lấy canh tỉnh rượu đã không còn bốc khói uống một hơi cạn sạch, rồi cất bước đi vào phòng ngủ, cầm lấy áo ngủ đi vào phòng tắm.

Vừa cởi hết quần áo, cửa phòng tắm đột nhiên ‘cách’ một tiếng mở ra, Phương Thành Thu sợ tới mức thiếu chút nữa đã hét lên, nhanh chóng lấy quần áo che chắn nửa người dưới, trừng mắt nhìn tài xế đột nhiên quay trở lại, gầm lên: “Anh vào bằng cách nào, mau cút!”

Người tới thềm khát nhìn chăm chăm thân thể gần như trần trụi của Phương Thành Thu, không thèm để ý cậu đang kinh hoảng cùng gầm lên, nhanh chóng ngăn chặn thân thể cậu, bắt hai tay cậu khoá chéo ra sau lưng, rồi dùng dây áo ngủ cột chặt lại, hai tay dùng lực ôm lấy cậu đặt lên trên bệ đài rửa mặt, Phương Thành Thu dùng sức đá mạnh hai chân, muốn đá văng người đàn ông này ra xa, lại bị người đàn ông bắt lấy hai chân, mở rộng ra hai bên -

“Không nên -” Phương Thành Thu hoảng sợ kêu to, nhưng đã chậm, nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của người đàn ông, Phương Thành Thu liền biết bí mật mà mình cực không muốn bị người khác biết đã bại lộ.

Người tới không thể tin được cảnh sắc nhìn thấy trước mắt, một ‘đóa hoa nhỏ’ đáng yêu được cất giấu ở dưới âm nang của người đàn ông, đang không ngừng nhấp nháy. Hấn chòm người tới vươn đầu lưỡi liếm lên, cảm giác hai chân đang bị giữ chặt cổ dùng sức muốn khép lại, nên hấn càng ra sức giữ chặt, đầu lưỡi càng thêm không khách khí mà liếm lên liếm xuống, khi đầu lưỡi liếm đến âm đê thì dùng sức hút lấy nhụy hoa đang trốn trong cánh hoa, khiến cho Phương Thành Thu hét lên sợ “Không nên -”, hoa huyết một trận co rút, theo đó liền chảy ra một cổ mật dịch.”Uớt rồi, thoải mái không?”

Nghe được người đàn ông hỏi, Phương Thành Thu cắn chặt môi, không muốn thừa nhận bộ vị không trọn vẹn này thế nhưng có thể mang đến cho cậu khoái cảm như vậy.

Nhìn biểu tình Phương Thành Thu cảm thấy rất sung sướng nhưng vẫn cố giãy dụa trốn tránh, ánh mắt người đàn ông tối sầm lại, đầu lưỡi liềm mạng vọt vào huyết đạo, biến hoá góc độ liềm láp, chỉ chốc lát, ‘đóa hoa nhỏ’ đóng chặt đã bị hấn biến thành một mảnh ngập nước.

Dưới thân không ngừng truyền đến khoái cảm sung sướng, khiến cho Phương Thành Thu khó nhịn mà ngửa đầu ra sau, cắn chặt răng muốn chống lại loại cảm giác này, lại bị ngón tay người đàn ông đột nhiên đâm sâu vào trong mà đánh vỡ tất cả, “Ngô a... Không, không nên... Uhm...”, ngón tay của người đàn ông đi càng sâu vào trong, cong queo chuyển động, phối hợp với đầu lưỡi không ngừng công kích huyết đạo mẫn cảm, càng khiến cho dâm dịch tuông ra càng nhiều.

“Không cần liếm nữa... Cậu anh không nên liếm nữa...”, “Phương Thành Thu chịu không nổi cầu xin tha thứ, nhưng chính cậu cũng không rõ là mình thật lòng muốn người đàn ông này dừng lại hay là tiếp tục, chỉ là muốn hét to lên để thoát khỏi kích thích khó nhịn này.

Người đàn ông đứng thẳng dậy, nhanh chóng cởi quần áo trên người ra, ôm chặt lấy Phương Thành Thu, hôn lên đôi môi đang bị cậu cắn chặt môi dưới, đầu lưỡi mạnh mẽ tách mở hàm răng ra, phối hợp với tiết tấu của ngón tay ở trong khoang miệng Phương Thành Thu tàn sát bừa bãi, nước miếng giữ không được theo dọc khẻ miệng chảy ra ngoài. Chờ đến khi Phương Thành Thu được buông ra, thì đã bị hôn đến đầu óc choáng váng, miệng cũng quên khép lại.

Dưới thân không biết lúc nào đã bị bốn ngón tay tiến vào, dâm dịch ở trong huyết đạo không ngừng chảy ra, người đàn ông liếm liếm khoé miệng Phương Thành Thu, rút ngón tay ra khỏi ‘đóa hoa nhỏ’, nhanh chóng thay bằng côn thị cứng rắn, một hơi vọt sâu vào bên trong.

“A -”, “dưới thân bị xé rách đau đớn khiến cho Phương Thành Thu phục hồi thần trí, đại não bắt đầu thanh tỉnh liền hoảng sợ phát hiện côn thị nóng như lửa của người đàn ông đã phá tan chướng ngại vật đâm sâu vào bên trong, mạnh mẽ chiếm lấy sào huyết.

“Ra ngoài, anh mau ra ngoài...” Phương Thành Thu bắt đầu giãy dụa, lại bị người đàn ông dùng môi khoá chặt miệng cậu lại, ngăn chặn những lời cự tuyệt đang phát ra, đầu lưỡi tựa như đang trấn an mà liếm láp khắp khoang miệng cậu, một tay chậm rãi vuốt ve phía sau lưng cậu, một tay bắt lấy dương vật đã bị văng vể của cậu, thành thạo nhu lõng lên xuống.

Chờ thời điểm dương vật mềm xuống đứng thẳng lại, thì ‘đóa hoa nhỏ’ cũng chậm chậm thích ứng với vật vừa bỏ thêm vào, theo bản năng co rút chặt lại, người đàn ông thét lớn một tiếng, bóp chặt lấy eo của Phương Thành Thu, dùng hết sức đưa đẩy ra vào thật mạnh thật nhanh.

“Ân... Không nên... Chậm một chút... A...”, “Phương Thành Thu chịu không nổi hét lớn lên, muốn người đàn ông chậm lại một chút, thế nhưng động tác của người đàn ông càng nhanh hơn, ‘đóa hoa nhỏ’ chảy ra càng nhiều mật dịch, bôi trơn côn thị đang không ngừng ra vào huyết đạo, khiến cho người đàn ông càng thêm kích thích mà ra sức đưa đẩy vào sâu bên trong, Phương Thành Thu hét to một tiếng, hoa huyết không chịu khổng chế mà co rút thật chặt, bị côn thị đâm thọt đến nỗi phun ra một cổ mật dịch trong suốt, mà ngay cả dương vật đứng thẳng cũng phun ra dịch trắng.

Không đợi cậu thở dốc xong, người đàn ông cỡi trối cho hai tay Phương Thành Thu, nhấc thân cậu lên, xoay người cậu lại, khiến cho cậu quỳ tứ chi lên trên đài rửa mặt, côn thị cứng như thép ở trong hoa huyết xoay một vòng, khiến cho huyết đạo còn đắm chìm trong dư vị cao triều của Phương Thành Thu co thắt chặt lại, dâm thủy không ngừng tuôn trào ra, cánh tay chống đỡ không có chút khí lực nào, mềm nhũn xuống, làm cho toàn bộ ngực trước dán vào trên đài rửa mặt, cùng cặp mông nhếch lên cao cao, bao chặt lấy côn thị của người đàn ông, bày ra một bộ dáng như ‘giống cái’ đang hầu hạ.

Nhìn bộ dạng Phương Thành Thu bị dục vọng chinh phục từ trong gương, khiến cho người đàn ông không nhận ra được nữa, dùng hết sức lực của tay và chân mà mạnh mẽ đâm vào rút ra.

Hai viên đậu đỏ trước ngực Phương Thành Thu dưới động tác mạnh mẽ của người đàn ông ma sát lên mặt đài rửa mặt đến cương cứng, dương vật vừa phát tiết lại khẽ run run đứng thẳng lên, ‘đóa hoa nhỏ’ cũng

một mảnh ướt đầm ra sức bao chặt lấy côn thịt, mà ngay cả hậu huyết cũng không chịu cô đơn bắt đầu khép mở.

Người đàn ông liền cầm một ngón tay đi vào, phát hiện bên trong vô cùng mềm mại, hậu huyết cứ nhiên dưới tình huống phía trước cảm nhận được khoái cảm tốt cùng mà làm tốt chuẩn bị, người đàn ông vừa lòng liếm dọc sống lưng của Phương Thành Thu, lại thò thêm hai ngón tay vào trong, chỉ chốc lát đã tìm đến tuyến tiền liệt, vừa ấn xoa lên, liền nghe thấy Phương Thành Thu hét lên một tiếng cao vút đến chói tai, hậu huyết cùng hoa huyết đồng thời thắt chặt lại, thân thể sảng khoái đến mức run rẩy nhẹ.

Người đàn ông liên tục móc ngoáy điểm G, dùng mật dịch của hoa huyết chảy ra để mở rộng hậu huyết nhỏ bé, sau đó rút côn thịt ra khỏi hoa huyết, dùng đầu nắm ma sát lên miệng hậu huyết. Hoa huyết căn chặt đột nhiên trống rỗng, khiến cho Phương Thành Thu bất mãn mà vặn vẹo thân thể, muốn côn thịt lại một lần nữa đi vào hoa huyết. Người đàn ông nhìn bộ dáng dâm dăng của cậu, vừa lòng mà cười nhẹ một tiếng, tiếp theo một cái đẩy mạnh vọt sâu vào trong hậu huyết, một kích đâm thẳng đến điểm trí mạng của cậu.

“A.....” “Phương Thành Thu sảng khoái đến mức nâng cả người lên, hậu huyết căn chặt lấy côn thịt, dương vật phía trước lại phun ra tinh dịch, hoa huyết cũng đạt đến cao trào mà tuôn ra một cỗ dâm thủy nồng đậm, người đàn ông cũng không thể nhịn được nữa, gầm nhẹ một tiếng bắn ra tinh hoa, từng cỗ từng cỗ phun vào trên điểm mẫn cảm của cậu.

Người đàn ông nhắc Phương Thành Thu đã bị làm đến mức nhuyển thành một vũng nước lên, mặt đối mặt ngồi vào bồn tắm lớn, mở nước ấm ra, sau đó hôn từng cái từng cái lên khoé môi, khoé mắt, lông mi của cậu...

Phương Thành Thu chậm rãi tỉnh táo lại, muốn rời khỏi cái ôm của người đàn ông, lại bị ôm càng thêm chặt, côn thịt nóng bỏng lại lần nữa xông vào trong cơ thể cậu, “Sao anh lại như thế... A ân...”

“Bảo bối, mới một lần, làm sao đủ?” Người đàn ông nói xong liền ôm lấy cậu dùng lực chuyển động lên xuống một cách mạnh mẽ.

Buổi tối hôm đó, Phương Thành Thu không rõ nhớ mình bị người đàn ông này làm bao nhiêu lần, chỉ nhớ rõ cảm giác huyết trước và huyết sau bị tinh hoa bắn vào cùng với tên của người đàn ông trước khi mất đi ý thức: “Nhớ kỹ, tôi là Lục Ngưu.”

3. Chương 3

Sau ngày đó, Phương Thành Thu phát hiện người đàn ông này ngoại trừ là tài xế kiêm vệ sĩ, còn có thêm một thân phận - QUẢN GIA, buổi sáng thức dậy sẽ giúp cậu mặc quần áo, nhìn chăm chăm cậu ăn bữa sáng xong, sẽ lái xe đưa đến công ty, không cho cậu tăng ca, vừa đến thời điểm tan tầm liền đúng giờ xuất hiện ở văn phòng nữa ép buộc cậu “áp giải” cậu về nhà, nấu cơm, rồi nhìn chăm chăm cậu ăn cho xong bữa tối, sau đó cùng cậu ở trong phòng sách đọc sách hoặc xử lý công việc hoặc xem TV, không cho phép cậu thức đêm, đến giờ ngủ là cùng nhau tắm rửa, sau đó ngủ...

Lúc ban đầu Phương Thành Thu rất không thích ứng, vốn sinh hoạt chỉ có một người đột nhiên bị một người xa lạ xâm nhập vào cuộc sống, cậu giãy dụa phản kháng nhưng đều vô dụng, không biết người đàn ông này đã dùng phương pháp gì mà ngay cả khi cậu cực lực yêu cầu cha cậu sa thải hoặc đổi một người khác đều bị cha cậu không đồng ý, Phương Thành Thu nghĩ ra mọi biện pháp có thể nghĩ đến để đuổi người đàn ông này đi nhưng tất cả đều thất bại, cuối cùng cậu chỉ đành khuất phục, mặc người đàn ông này muốn làm gì thì làm, trừ mỗi ngày thân thể đều bị đùa bỡn bị cầm vào rút ra ra, thì mọi phương diện khác ngược lại đều được chăm sóc đến hoàn hảo.

Tựa như hiện tại, Phương Thành Thu ăn xong dựa vào trên sofa xem TV, người đàn ông cắt trái cây bày ra đĩa bưng đến, rất tự nhiên ngồi ở bên cạnh Phương Thành Thu, một tay ôm lấy cậu kéo vào trong ngực, lấy tấm xiêm miến trái cây đưa đến bên miệng cậu, nhìn cậu nhai nuốt, sau đó liếm liếm lên môi cậu, hỏi: “Bảo bối, ngọt không?”

Phương Thành Thu trợn trắng mắt, đã kháng nghị qua rất nhiều lần là không cho phép hắn gọi cậu bằng cái từ ghê tởm này, nhưng người đàn ông này chẳng những không thay đổi mà ở bên ngoài cũng gọi như vậy,

Phương Thành Thu chẳng có biện pháp gì chỉ phải quy ước cùng hân - ở nhà gọi như thế nào cũng được, nhưng ở bên ngoài nhất định phải gọi là “Thiếu gia”, người đàn ông cười tủm tỉm đồng ý.

Một kênh nào đó trong TV đang chiếu hình ảnh hai con sư tử đang giao phối, trên sô pha - toàn thân Phương Thành Thu trần trụi bị người đàn ông ôm vào trong ngực, hai chân giăng ra ngồi ở trên đùi người đàn ông, bên trong hậu huyệt đang cắm sâu côn thịt của người đàn ông, thân thể pháp phồng lên xuống cùng tiết tấu với hai động vật đang giao phối trên TV.

“Em nói xem, sư tử cái trong TV sướng hay em sướng hơn?” Người đàn ông ý xấu cắn cắn vành tai Phương Thành Thu, nhỏ giọng thì thầm, nhưng tiết tấu bên dưới chẳng chút nào chậm lại.

“Câm miệng... Anh a...”, người đàn ông đâm mạnh vào điểm G, dừng lại không quá hai giây rồi cố ý rời đi, chọc cho Phương Thành Thu kích thích đến khó nhịn mà xiết chặt lại hậu huyệt muốn kẹp chặt lấy côn thịt, nhưng lại bị hân xảo quyết né tránh, sau vài lần như vậy, rốt cuộc cậu đành nhận mệnh cầu xin tha thứ: “Chỗ đó, đâm mạnh vào chỗ đó..... ân...”

Người đàn ông như ý nguyện của cậu đâm mạnh côn thịt từng cái từng cái vào điểm G của cậu, gây cho Phương Thành Thu kích thích đến không ngừng hét to, thân mình mềm nhũn sáng khoái đến run rẩy không ngừng, hoa huyệt phía trước lặng yên không một tiếng động chảy ra một cỗ mật dịch. Người đàn ông dùng bàn tay bịt lại toàn bộ hoa huyệt, xoa nắn theo ngược chiều kim giờ, ghé vào tai cậu phát ra những lời nói trêu đùa: “Thật ướt a, nước chảy ra làm ướt hết toàn bộ bàn tay tôi...”, theo câu nói trêu đùa này, người đàn ông cảm giác được dưới lòng bàn tay mình có thêm càng nhiều dịch chảy ra.

“Có phải tiểu huyệt đang rất đói bụng không? Cũng muốn ăn côn thịt đúng không...?”

“Không... Ân...” Phương Thành Thu ngoài miệng phủ nhận, nhưng hoa huyệt bị người đàn ông bịt chặt lại co rút không ngừng mang đầy vẻ mong chờ, thể nhưng hậu huyệt cũng không cam lòng mà co rút chặt lại, cắn chặt lấy côn thịt không chịu nhả.

“Muốn không?” Người đàn ông cố ý ngừng lại động tác đưa đẩy, ngón tay cố ý vô tình trêu chọc hoa huyệt, ngón tay nhẹ nhàng thò vào một chút rồi lại lui ra ngoài, dương vật phía trước nhếch lên cao cao, cũng khát vọng được yêu thương.

Phương Thành Thu lặng lẽ đưa tay tới, nhưng còn chưa kịp đụng vào dương vật liền bị người đàn ông một phát đánh bay bàn tay: “Dám chạm bậy à, lại muốn bị phạt có phải không?” Côn thịt khảm sâu bên trong hậu huyệt, theo người đàn ông găm lên mà chấn động nho nhỏ, dẫn tới tràn đạo một trận hư không.

Cậu không dám chạm bậy vào dương vật của mình, nhớ tới lần trước vì nhịn không được mà tự mình xoa nắn, liền bị người đàn ông trói chặt hai tay lại, sau đó dùng côn thịt làm cậu thật lâu, tiết tấu chậm chạp không để cho cậu phát tiết, cuối cùng chính cậu cứ nhiên dựa vào hai động nhỏ phía dưới mà đạt tới cao trào...

Nhớ tới lần đó vừa thống khổ lại vừa sung sướng đến điên cuồng, càng khiến cho cậu cảm thấy thêm hư không cùng khát vọng, Phương Thành Thu rốt cuộc nhịn không được vận vẹo thân thể cầu xin người đàn ông ban cho mình sự thỏa mãn.

“Nói cho tôi biết muốn hay không?” Người đàn ông hỏi xong, từ từ cắm vào một ngón tay, ở trong huyệt đạo từ từ chậm rãi dạo qua một vòng rồi nhanh chóng rời khỏi.

Phương Thành Thu liều mạng muốn kẹp lấy ngón tay kia, nhưng lại bị vô tình cự tuyệt, gấp đến độ đỏ mắt nhanh chóng nói muốn.

“Chỗ nào muốn?” Người đàn ông tiếp tục truy hỏi.

“Phía trước, huyệt nhỏ phía trước muốn...”

Người đàn ông từ từ đưa đẩy côn thịt, chậm rãi ma sát vào tràng bích của hậu huyệt, hỏi: “Thế hậu huyệt thì sao? Còn muốn không?”

Hậu huyệt hư không rốt cuộc lại được côn thịt yêu thương, Phương Thành Thu thở hổn hển trả lời: “Cũng... Muốn.”

“Như vậy...” Người đàn ông lại ngừng động tác đưa đẩy côn thịt cùng ngón tay, tỏ ra khó xử, nói: “Phía trước cũng muốn, phía sau cũng muốn, côn thịt thì chỉ có một, làm sao đây?”

Thật vất vả mới có được một chút an ủi, người đàn ông lại giả trò cũ trêu chọc cậu, Phương Thành Thu rất cuộc nhìn không được dục vọng trong lòng, khóc lóc hét lên: “Cắm vào đi, van cầu anh mau cắm vào đi, nơi nào cũng được... A...”

Người đàn ông không tiếp tục tra tấn cậu nữa, như ý nguyện của cậu mà cắm vào hai ngón tay, mạnh mẽ đâm vào hoa huyết, côn thịt cũng từng cái từng cái thụt vào thật sâu thật mạnh, đâm thẳng vào ngay điểm G của cậu, đưa cậu đến bên bờ sung sướng đạt tới cao trào.....

“Tôi muốn tắm rửa.” Cao trào qua đi, Phương Thành Thu mềm nhũn nằm ở trong lòng người đàn ông lên tiếng yêu cầu.

Người đàn ông giật giật côn thịt vẫn đang chôn chặt ở trong hậu huyết của cậu, uy hiếp: “Bảo bối, sướng xong thì muốn chạy? Hử?”

“Ai kêu anh không bắn, a...”

Người đàn ông nhéo một cái thật mạnh lên đầu vú đỏ ầu của cậu xem như trả thù, khiến cho Phương Thành Thu đau đến mức phải hét lên một tiếng.

Người đàn ông thấy cậu đau thật, liền chuyển sang xoa xoa nhẹ an ủi, không bao lâu liền nghe thấy Phương Thành Thu bắt đầu thở dốc hỗn loạn. Một bàn tay từ từ dời xuống dưới, đụng đến dương vật phía trước này giờ chưa được yêu thương, phát hiện đã hơi cương lên, người đàn ông vừa lòng nhéo nhéo đầu nắm, rồi từ gốc tuốt lên đến đỉnh, rồi lại từ đỉnh tuốt xuống đến gốc, dùng tay bao luôn cả hai trái cầu nhỏ vào trong lòng bàn tay, tựa như đang tập cơ bàn tay mà nhào nặn hai trái cầu nhỏ.

Dục vọng của Phương Thành Thu lại một lần nữa bị khơi gợi lên, cậu tự giác lắc lư chuyển động thân thể, mật dịch ở huyết nhỏ phía trước chảy ra làm cho làn da nơi tiếp giáp của hai người ướt đầm một mảnh, theo thân thể ma sát mà phát ra thanh âm “nhóp nhép”.

Người đàn ông kéo mặt Phương Thành Thu qua, hôn lên đôi môi ngọt ngào của cậu, nhẹ nhàng ngậm lấy môi dưới, vừa cắn vừa nướ, Phương Thành Thu nhìn không được vươn đầu lưỡi ra liếm liếm, liền bị người đàn ông nháy mắt bắt được, sau đó công thành đoạt đất.

“Ngô...” Hết thấy mọi kháng nghị của Phương Thành Thu đều bị phong bế ở trong miệng, chỉ có thể dùng thân thể vận vẹo để biểu đạt bất mãn thiếu dưỡng khí, nhưng cậu lại không biết, động tác này đối với người đàn ông còn chưa phát tiết sẽ tạo thành kích thích như thế nào.

Người đàn ông thở mạnh một cái, nắm lấy cánh tay Phương Thành Thu đưa ngược ra sau ôm lấy cổ mình, tiếp đó hân ôm lấy đầu gối của cậu, đem hai chân Phương Thành Thu gấp khúc nâng lên dán sát vào ngực cậu.

“A...” Đột nhiên biến hóa tư thế khiến cho côn thịt đi càng sâu vào trong cơ thể, khiêu khích Phương Thành Thu một trận rên rỉ ngọt ngào.

“Ôm chặt.” Người đàn ông chỉ nói một câu, liền đứng thẳng lên.

Cả người Phương Thành Thu gần như treo lủng lẳng ở không trung, dọa cậu một phen mất hồn, liền liều mạng ôm chặt lấy cổ của người đàn ông, hậu huyết cũng vì khẩn trương mà co rút kẹp chặt lại.

“Ây...” Người đàn ông thống khổ nhắc nhở, “Em là muốn làm cho tôi bắn ra hay là muốn kẹp đứt a...”

“Ai, ai bảo anh đột nhiên đứng lên...” Phương Thành Thu ngượng ngùng phản bác, cố gắng thả lỏng thân mình.

Người đàn ông ‘hừ’ một tiếng, nắm chặt hai đầu gối gấp khúc của cậu, và cứ giữ tư thế đứng thẳng như thế mà đưa đẩy lên xuống.

“Ân a... Quá sâu...” Trọng tâm toàn thân Phương Thành Thu cơ hồ đều dừng hết ở trên côn thịt, mỗi lần đỉnh lên, đều đi vào thật sâu trong tràng huyết, cảm giác như muốn đỉnh xuyên qua các nội tạng trong cơ thể cậu. “Sâu thì em mới thích...” Người đàn ông nói xong liền vừa giữ tư thế đỉnh mạnh lên xuống vừa đi

vào phòng ngủ, đi đến bên giường lớn đột nhiên ngồi xuống, tư thế cơ thể đột nhiên hạ xuống khiến cho côn thit thiếu chút nữa thoát khỏi hậu huyết, rồi lại lập tức mạnh mẽ đâm thật sâu vào tràng đạo, vừa vặn đâm vào trên điểm mẫn cảm của cậu.

“A –” Phương Thành Thu cương cứng thân thể, ngón chân vì khoái cảm tốt cùng mà co quắp lại, hai huyết dưới thân co rút một hồi lâu mới ngừng lại, cả người cậu mềm nhũn như một vũng nước, ý thức bắt đầu mê mang.

Người đàn ông hôn nhẹ lên lỗ tai cậu, vỗ về chơi đùa tính khí của cậu, rồi tiếp đó xoa xoa hai mép cánh hoa, chờ Phương Thành Thu từ trong trận khoái cảm tốt đỉnh vừa rồi kia khôi phục lại thần trí, người đàn ông dán vào tai cậu, chậm rãi nói: “Bảo bối, ngừng đầu, nhìn.”

Phương Thành Thu ngừng đầu lên, khiếp sợ nhìn cảnh sắc bên trong tấm gương lớn đối diện – cậu trần trụi ngồi ở trên đùi người đàn ông cũng đồng dạng trần trụi, bị người đàn ông ôm tư thế như đi tiểu, côn thit thô to của người đàn ông chôn thật sâu ở bên trong hậu huyết cậu, chỉ còn hai quả cầu nặng trĩu nằm sát miệng huyết, viên hoa phía trước sưng đỏ, ồ ồ chảy ra dâm dịch, người đàn ông còn lấy ngón tay đẩy hai mép cánh hoa ra, khiến cho cậu thấy rõ màu thịt đỏ hồng bên trong huyết đạo đối khát, hai viên cầu nhỏ của mình bị người đàn ông ôm trọn ở lòng bàn tay, một ngón tay giơ lên ma sát thân dương vật, toàn bộ thân dưới đều bị dâm dịch chảy ra thấm ướt một mảnh hỗn độn, hai đầu vú trước ngực cương cứng đứng thẳng tắp, mặt trên dính đầy nước miếng mà lúc trước người đàn ông hấp nút lưu lại, dưới ngọn đèn chiếu rọi làm cho hai hạt đậu nhỏ như ánh lên ánh sáng, mà chính cậu thì mặt mày ửng hồng, khoe mắt ướt át, khoe miệng khê nhếch cùng nước miếng không kịp nuốt xuống chảy trào xuống bên mép miệng... – Chính mắt nhìn thấy hình ảnh bản thân bị người đàn ông yêu thương, Phương Thành Thu xấu hổ nhắm mắt lại, quay đầu trốn tránh không muốn nhìn thấy hình ảnh thực tế chứng minh mình đối khát dâm dăng.

“Bảo bối, nhìn thẳng”.

Phương Thành Thu lắc lắc đầu, có đánh chết cậu cậu cũng không dám nhìn hình ảnh dâm mỹ như vậy một lần nữa.

“Nếu em không nhìn, tôi liền chụp lại bộ dạng này của em, làm thành ảnh chụp treo đầy phòng.”

“...” Phương Thành Thu cắn môi, chậm rãi quay đầu nhìn vào gương.

“Bảo bối nhìn cho kỹ...” Người đàn ông vừa lòng cười, hai tay một lần nữa bắt lấy đầu gối khắp khúc của cậu, nâng thân thể của cậu hướng lên trên, côn thit thô to đen đúa từ từ rút ra khỏi hậu huyết, trên thân côn thit được bao bọc một tầng dâm dịch, dưới ánh đèn phản xạ loé loé ánh sáng, tiếp đó côn thit di chuyển đến phía trước, đầu nắm thô to chống lại miệng hoa huyết, ở ngay miệng huyết ma sát lên xuống, dâm dịch chảy ra làm cho quy đầu ướt đẫm một mảng...

Tuy Phương Thành Thu cảm giác hình ảnh này dâm mỹ không chịu nổi, nhưng càng xấu hổ thì khoái cảm lại càng thêm mãnh liệt, hoa huyết bị quy đầu trên đùa như vậy liền chịu không nổi mà không ngừng trào ra dâm dịch, hai mép cánh hoa không ngừng khép mở, ao ước đem vật kia một ngụm nuốt vào bụng.

Quy đầu rút cuộc chơi đủ, từng chút từng chút hướng vào trong huyết đạo, trải qua quá trình ma sát kéo dài, côn thit thô to rút cuộc cũng tiến hết vào bên trong hoa huyết.

Phương Thành Thu thoải mái đến thở hắt ra, huyết đạo ra sức kẹp chặt lấy côn thit.

“Còn chưa xong nha...” Theo câu nói này, người đàn ông lại nhắc thân thể Phương Thành Thu lên, khiến cho côn thit thật vất vả mới đi hết vào trong lại thoát ly ra ngoài, ngay khi đầu nắm gần sắp rời khỏi hoa huyết thì người đàn ông liền thả lỏng khí lực, khiến cho Phương Thành Thu ngồi trở lại đùi hắn, côn thit lại một lần nữa cắm thật sâu thật sâu vào bên trong huyết đạo.

Nhìn hình ảnh hoa huyết một lúc thì nuốt trọn côn thit, một lúc thì nhả côn thit ra ở trong gương, gây cho Phương Thành Thu khoái cảm ngày càng tăng lên, càng nhìn về sau cậu đều quên mất đi xấu hổ, chỉ chăm chú nhìn chăm chăm vào hình ảnh trong gương, cảm thụ cảm giác sung sướng do côn thit cắm vào rút ra kia mang đến.

Thấy Phương Thành Thu bị hình ảnh hai người giao hợp ở trong gương lớn trực tiếp chinh phục, người đàn ông cũng không nhẫn nại nữa, đem hết toàn lực đẩy vào rút ra, sau mấy chục cái đưa đẩy lập đi lập lại rất

cuộc người đàn ông cũng đem tất cả tinh hoa trong đêm nay gom thành một phát bắn hết vào trong hoa huyết, trong gương - bộ dáng Phương Thành Thu bị tinh dịch nóng ẩm bắn vào khiến cho sáng khoáy đến thất thần, hình ảnh đó khiến cho người đàn ông hận không thể khoá chặt cậu vào trong lòng mình, làm cậu cho đến chết.

4. Chương 4

Nghe cha nuôi của Lục Ngũ nói - Lục Ngũ là được nhật bên cạnh đồng rác. Cha nuôi của Lục Ngũ là bộ đội xuất ngũ, bị thương trong khi làm nhiệm vụ, chân có chút khập khiễng, sau khi xuất ngũ thì làm bảo vệ cho một công ty. Không có con cái, cũng không có vợ, một mình nhịn ăn nhịn mặc để nuôi hần lớn lên, Lục Ngũ học xong cấp 3 liền rập khuôn cha nuôi hần - tham gia vào quân đội.

Không biết Lục Ngũ kế thừa gien của cha ruột hần hay là của mẹ ruột hần, mà trong xương máu lộ ra một cỗ tàn nhẫn, từ nhỏ đã không để cho bất kỳ ai khi dễ mình, nhưng lại là một đứa con hiếu thuận, chỉ cần ai cười nhạo cha nuôi của hần bị chân cà thọt, hần liền trượt theo người đó mấy con phố để đánh.

Khi Lục Ngũ quyết định tham gia quân ngũ, cha nuôi của hần vừa yên tâm lại vừa lo lắng, yên tâm chính là điều kiện thân thể của Lục Ngũ ‘cao như trâu to như ngựa’ sẽ có đủ năng lực chịu khổ, sinh hoạt trong quân đội tuyệt đối có thể thích ứng, nhưng lại lo lắng hần tuổi trẻ khí thịnh sẽ liều mạng tiến lên, bên trong quân đội cũng không phải toàn là đèn càn dầu.

Kỳ thật cha nuôi của hần đã lo lắng vô ích, Lục Ngũ là người chỉ khi nào bị khiêu chiến đến điểm máu chột thì hần mới công kích đánh trả, lúc đó điểm máu chột của hần chính là cha nuôi bị tàn tật.

Ở trong quân đội, Lục Ngũ rất ngoan, giữ nghiêm kỷ luật, chịu khổ nhọc, tất cả các danh ngạch trong đội quân hần gần như đứng hạng nhất. Nhưng đó chỉ là mặt ngoài, lúc bắt đầu Lục Ngũ cũng không biết cảm giác của mình đối với chỉ đạo viên kia của bọn họ là cảm giác gì, thẳng đến khi hần bị phóng viên của đài truyền hình đến làm phỏng vấn dụ dỗ.

“Vừa nhìn thấy cậu liền biết cậu là người trong giới.” Phóng viên vừa nói vừa cởi sạch chính mình, bày ra tư thế khiêu khích Lục Ngũ.

Nhìn gương mặt có vài phần tương tự với chỉ đạo viên, Lục Ngũ liền cương.

Lần đầu tiên của Lục Ngũ lại khiến cho tên phóng viên kinh nghiệm dày mình kia sững đến ‘ngao ngao’ hét to lên, trước khi rời đi tên phóng viên còn bày ra bộ dáng thêm thương đối khát, lặng lẽ đưa cho hần một tờ giấy viết cách thức liên lạc. Lục Ngũ chờ người vừa rời đi, liền ném ngay tờ giấy ấy vào thùng rác, và hần cũng đã biết tâm tư của mình đối với chỉ đạo viên nho nho nhả nhả kia là gì. Nhưng không đợi Lục Ngũ hành động, vị chỉ đạo viên kia đã bị chuyển đi nơi khác, nghe nói là điều đến một nơi rất xa rất xa. Vì thế mỗi tình đầu của Lục Ngũ cứ như vậy chết non.

Đến thời gian xuất ngũ, Lục Ngũ cũng không xin được tiếp tục ở lại quân đội.

Sau khi ra xã hội lẫn lộn mấy năm, cuối cùng hần gia nhập vào một công ty vệ sĩ vừa thành lập, không biết vì sao, Lục Ngũ cùng này anh đại của công ty này vừa gặp nhau mà như đã quen từ kiếp nào, trò chuyện vô cùng hợp ý nhau.

Mãi đến sau này mới phát hiện người yêu của anh đại này lại chính là chỉ đạo viên mà Lục Ngũ đã từng yêu thầm, chuyện đã cách đây rất nhiều năm, cảm giác lúc trước đã sớm không còn, chẳng qua thói quen tìm người có vóc dáng khuôn mặt hao hao chỉ đạo viên đó đã trở thành một thói quen.

....

Lần đầu tiên nhìn thấy Phương Thành Thu là lúc Lục Ngũ đang chấp hành nhiệm vụ trong buổi tiệc, khi đó nhiệm vụ của hần là bảo hộ an toàn cho một vị phu nhân có tiền.

Trong hội trường tạm thời an toàn, nhưng Lục Ngũ cũng không thả lỏng cảnh giác, mắt nhìn bốn phía, cũng ngay lúc đó khoe mắt hần liếc thấy một người đàn ông đứng ở trong góc, rời xa mọi người, tây trang lẫn caravat đều là màu tối, tóc được cắt ngắn chỉnh tề ngay lối, nhìn qua rất trẻ tuổi, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác bảo thủ, khí chất trên thân người đàn ông này tương phản với độ tuổi khiến Lục Ngũ

hiều lần nhìn thoáng qua, vừa vận nhìn thấy cậu bị bồi bàn đụng phải một cái, rượu bị hắt đổ lên trên quần áo, bồi bàn vội vàng lấy khăn ăn chà lau, lại bị người đàn ông nhứ mảy ngăn lại. Người chung quanh nghe được động tĩnh liền từng đám từng đám tiến lên nhìn bợ, người đàn ông đối phó có lẽ một chút, liền rời khỏi hội trường. Khi đi ngang qua bên người Lục Ngũ, Lục Ngũ rõ ràng nhìn thấy trên gương mặt trắng nõn của người đàn ông là áp lực cùng không kiên nhẫn.

Vốn đây chỉ là một khúc nhạc đệm, qua đi liền quên, chỉ là một ngày nào đó khi Lục Ngũ đang ra sức vận động đưa đẩy thì nhìn thấy bộ dáng của người dưới thân nhứ nhứ mảy, thế là đột nhiên nhớ tới người đàn ông đã gặp lướt qua kia, chờ đến lúc Lục Ngũ phản ứng được thì hắn đã bắn ra tinh dịch,... hắn... chưa từng bắn nhanh như vậy...

Đối phương bất mãn trào phúng khiến cho Lục Ngũ tỉnh táo lại từ trong khiếp sợ, hắn thẹn quá thành giận mà đề đối phương ra ngoan độc tiến lên một lần nữa, thế nhưng lần này làm thế nào cũng không đạt được cảm giác cao trào, cuối cùng đành phải tự mình tuốt ống để bắn ra. Cũng từ đó Lục Ngũ cùng đối tượng tình một đêm đều là hắn làm cho đối phương thích đến kêu cha gọi mẹ cầu xin tha thứ, nhưng bản thân lại không chiếm được thoả mãn.

Anh đại nử thật nử giả đề nghị hắn nên kiềm chế tu dưỡng lại tình cảm của bản thân.

Vào một đêm kia, Lục Ngũ mơ thấy nơi tổ chức buổi tiệc rượu mà lần trước hắn đã bảo hộ cho vị phu nhân có tiền kia, và hắn lại một lần nữa gặp gỡ được người đàn ông bảo thủ, lần này chung quanh không có bất kỳ ai, chỉ có hắn cùng cậu, Lục Ngũ không biết cái gì đã thúc giục khiến hắn xúc động mà đột nhiên xông lên xé rách quần áo của người kia, ngay trước khi người đàn ông phản ứng lại từ trong kinh ngạc thì nhanh chóng ngăn chặn tay chân của đối phương, dùng côn thịt thúc sâu vào trong cơ thể của người đàn ông.... Lục Ngũ bừng tỉnh khỏi giấc ngủ, nháy mắt phóng khỏi giường, quần lót đã ướt đầm một mảnh.

Đoạn thời gian này hắn không sao chiếm được kích thích để đạt được tới cao trào, cũng là do gương mặt khắc sâu ấn tượng chỉ thấy qua một lần kia.

Vài ngày sau, Lục Ngũ nhận được nhiệm vụ mới, có người bỏ tiền thuê vệ sĩ bảo hộ cho con trai của mình, kỳ này hắn làm tài xế kiêm luôn vệ sĩ. Lúc hắn lật xem tư liệu về đối phương, Lục Ngũ liền nhìn thấy trên ảnh chụp là gương mặt đã bị hắn cưỡng chiếm trong mộng - Phương Thành Thu.

5. Chương 5

Vài ngày đầu tiên, Lục Ngũ còn có thể khắc chế xúc động sinh ra khi đối mặt với Phương Thành Thu, cùng cậu đi làm, nhìn cậu đối với công việc đầy nghiêm túc và khắc nghiệt, thường xuyên một mình tăng ca đến tận khuya, không có bạn gái, trừ công việc ra thì hoàn toàn không tham gia bất cứ hoạt động giải trí nào, trừ bỏ những bữa tiệc xã giao cần thiết, nghiêm nhiên là bộ dáng đạo sĩ tu hành sinh hoạt kham khổ, điều này làm cho Lục Ngũ đã gặp qua rất nhiều trạng thái sinh hoạt của kẻ có tiền cảm thấy khó có thể tin được.

Phương Thành Thu - con người này trừ bỏ điên cuồng làm việc ra thì hình như còn có đôi chút khiết phích, không thích người khác đụng chạm, toàn thân trên dưới vĩnh viễn đều chỉnh tề sạch sẽ, không hề có chút hỗn độn nào - hầu như trước mặt người ngoài là như thế, bởi vì có mấy lần Lục Ngũ đều thấy Phương Thành Thu vừa định thả lỏng, nhưng vừa nhìn thấy Lục Ngũ tiến vào, liền lập tức ngồi thẳng dậy, đem caravat vừa nói lỏng ra, siết chặt trở về...

Mỗi lần như thế Lục Ngũ đều muốn xông lên xé rách quần áo của cậu, đánh tan bộ dạng quần áo chỉnh tề, tinh thần buộc chặt mà cậu thời thời khắc khắc bảo trì trước mặt người khác.

Theo từng ngày trôi qua, dục vọng xâm chiếm của Lục Ngũ đối với Phương Thành Thu càng ngày càng mãnh liệt, mỗi lần đối mặt với Phương Thành Thu, hắn đều cực lực áp chế chính mình mới không làm ra hành vi xâm phạm đối phương.

Thẳng đến ngày đó, Phương Thành Thu tham dự tiệc tối trở về nhà, có lẽ uống có hơi nhiều, caravat bị kéo lỏng ra, Phương Thành Thu khẽ nhếch miệng thở, sắc mặt hơi hơi phiếm hồng nằm ở ghế sau nhắm mắt nghỉ ngơi, Lục Ngũ từ kính chiếu hậu nhìn thấy bộ dạng này của Phương Thành Thu liền không thể khắc

chế được chính mình nữa, một cổ khô nóng từ bụng dưới dâng lên, hần nắm thật chặt lái tay, quyết định không nhả nhin nữa.

Sau khi đưa Phương Thành Thu về nhà, lúc rời đi Lục Ngũ không đóng chặt cửa nhà lại, mà Phương Thành Thu đang trong trạng thái không tốt nên cũng không chú ý, càng không nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện không hay sau đó.

Sau một đêm phát tiết hết thú tính trong người, Lục Ngũ nhìn thấy Phương Thành Thu một bộ dáng hấp hối liền có chút đau lòng, cẩn thận giúp cậu rửa sạch hết những dấu vết ân ái, sau đó xuống lầu tìm đến cửa hàng tiện lợi 24 giờ mua một đồng thuốc trở về. Sau khi trở về liền cẩn thận thoa loạn thuốc lên hai bộ vị bị chà đạp tàn nhẫn của Phương Thành Thu, rồi đến phòng bếp nấu một nồi cháo nhừ giúp tiêu hoá dễ dàng.

Trong thời gian chờ đợi Phương Thành Thu tỉnh dậy, Lục Ngũ suy nghĩ thật lâu, nguyên bản cho rằng sau khi cưỡng chiếm được Phương Thành Thu thì hần đã có thể buông xuôi chấp niệm, nào ngờ hoàn toàn ngược lại, bất cứ biểu tình phản ứng nào của đối phương ở trong mắt Lục Ngũ đều biến hết thành thuốc kích dục, khiến cho hần mất đi khống chế, cho dù ở quãng thời gian phóng đảng nhất của hần thì hần cũng không mất khống chế đến như vậy.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Phương Thành Thu, thì Phương Thành Thu đã có một loại lực hấp dẫn khó nói nên lời đối với hần, và ở ngay thời điểm hần không phòng bị đã nhảy vào chiếm cứ hết thấy đầu óc của hần, huống hồ sau khi hần đã được hưởng qua thân thể tuyệt mỹ đó thì hần càng không nghĩ sẽ buông tay. Chỉ cần tưởng tượng có một ngày cậu sẽ làm cái chuyện mà tối hôm qua bọn họ đã làm cùng với một người phụ nữ nào đó hoặc một người đàn ông nào đó thì hần liền chịu không nổi, hần quyết định cột chặt Phương Thành Thu ngay bên người, khiến cho thân cùng tâm của cậu đều chỉ có một mình hần, mà Lục Ngũ hần là loại người đã nghĩ là sẽ làm.

Sự thật chứng minh - Lục Ngũ dùng phương pháp cưỡng chiếm để đối phó với Phương Thành Thu là đã dùng đúng cách, trải qua mấy tháng cố gắng, ngay lúc ban đầu là mãnh liệt phản kháng đến bây giờ Phương Thành Thu sẽ ngẫu nhiên tự mình chủ động khiến cho Lục Ngũ vô cùng vừa lòng.

Tựa như hiện tại, Phương Thành Thu trần trụi khóa ngồi ở trên người Lục Ngũ, dùng hoa huyết bao bọc lấy dương vật của Lục Ngũ, tự mình đưa đẩy lên xuống tìm khoái cảm sung sướng, sau mấy chục cái đưa đẩy dần dần không còn khí lực, mềm nhũn ghé vào trên người Lục Ngũ, thở phì phò nói: “Hết sức rồi...”

Lục Ngũ chồm người lên, thưởng cho cậu một nụ hôn thật sâu, tiếp đó lật người áp Phương Thành Thu xuống dưới thân, thi triển lực eo tiến hành công kích đối với hoa huyết.

“A... A... thật sâu... Ân...”, Phương Thành Thu thích đến nổi tự chủ động nâng hai chân lên, kẹp chặt lấy vòng eo mạnh mẽ của Lục Ngũ, không tiếng động thúc giục Lục Ngũ hãy dùng thêm lực.

Hành động này của cậu khiến cho Lục Ngũ cúi đầu trêu đùa: “Thật là càng ngày càng dâm dăng, thật muốn quay lại bộ dạng này của em, sau đó chiếu lên TV để xem lại.”

“Anh dâm..., “ không thể không nói, câu nói vừa rồi của Lục Ngũ đã khiến Phương Thành Thu càng thêm hưng phấn, hoa huyết càng thêm ra sức kẹp chặt còn thật, mật dịch cũng chảy ra nhiều hơn.

“Em xem, mới nói em dâm dăng, tiểu huyết liền co rút thật chặt, thế có muốn còn thật thô to này làm chết em không, nói!”

“Ngô ngô, muốn... muốn bị làm chết...”

Mới gần vài tháng, Phương Thành Thu đã hoàn toàn khác xa trước đây, đã học được cách dùng thân thể mà cậu đã cực kỳ chán ghét để hưởng thụ sung sướng trong tình dục.

Phát hiện người đàn ông trên người không hề luật động nữa, Phương Thành Thu bắt mẫn mà co chặt lấy hoa huyết, dùng sức kẹp thật chặt còn thật, khiến cho người đàn ông vỗ mạnh một cái coi như là trừng phạt, “Alo đi, cô hai gọi điện kìa.”

Nhận lấy di động mà người đàn ông đưa tới, Phương Thành Thu cảm thấy thật xấu hổ, cư nhiên thích đến nổi ngay cả tiếng chuông di động cũng không nghe thấy.

Phương Thành Thu vừa ấn nút nhận cuộc gọi, đối phương liền ‘bùm bùm’ phát ra một tràng: “Anh hai, anh hai, báo cho anh biết một tin tốt nè, tháng sau em gái của anh sẽ về nước đính hôn!! Cao hứng không? Cao hứng không!!!”

“Chúc mừng.... ăn...”, “ Phương Thành Thu nhanh chóng bưng kín miệng, trừng mắt nhìn Lục Ngũ đang tác quái.

Lục Ngũ chính là đang xem xét dấu bàn tay vừa rồi hẳn đã vỗ lên trên đùi cậu, lực đạo có hơi mạnh, nên khiến cho bắp đùi có chút phồng hồng, sau đó cúi đầu liếm lên dấu bàn tay phồng hồng đó.

“Anh đang làm gì vậy, không thoải mái sao?”

“Không có, vừa bị chó vàng liếm, nên gãi mình.”

“Hi hi, rốt cuộc anh hai cũng chịu nuôi thú cưng a...”, nửa câu này giống như đối phương quay qua bên cạnh nói với ai đó, tiếp theo lại quay lại nói vào điện thoại: “Xin lỗi anh hai, em còn phải chọn áo cưới, khi nào em về nước chúng ta sẽ trò chuyện nhiều hơn, nhớ rõ đầu tháng năm nha, địa điểm là ở nhà, anh nhất định nhất định không được phép vắng mặt nga ~ bái bai ~”.

Vừa cúp điện thoại, liền bị Lục Ngũ đỉnh một cái thật sâu vào trong cơ thể, Phương Thành Thu kinh sợ hét to lên một tiếng, nhìn về phía đối phương.

Lục Ngũ cười một cách đầy nguy hiểm: “Chó vàng đúng không, rất tốt.”

“Không phải... Đừng... A a... Tôi không phải cố ý... Ngô...”

Không còn kịp nữa rồi, dám nói Lục Ngũ hẳn là chó, thì chờ bị trừng phạt đi.

Đêm còn dài, mọi việc cứ từ từ.

6. Chương 6

Hôm nay là đầu tháng 5, Phương Thành Thu thay đổi âu phục chỉnh tề cùng mái tóc xịt keo thường ngày bằng một bộ quần áo tây trang bình thường, tóc ngắn tùy ý bay bay, cảm giác cả người trẻ lại không ít, mà ngay cả Lục Ngũ cũng đều bị cưỡng bách phải thay bộ âu phục đen đặc trưng của vệ sĩ thành một bộ tây trang bình thường như Phương Thành Thu, sau đó cả hai cùng rời khỏi nhà.

Hai người vừa bước vào hội trường, liền bị Phương Thành Tuyết mắt sắc nhìn thấy ngay, cô hô lên một tiếng, rồi chạy đến trước mặt Phương Thành Thu: “Anh hai, rốt cuộc anh đã tới!”

Phương Thành Thu đưa quà đã sớm chuẩn bị cho em gái, tiếp đó nữa đùa nửa phê bình, nói: “Đều đã đính hôn rồi mà sao vẫn cứ lông nhông như vậy.”

Phương Thành Tuyết le lưỡi, kéo người đàn ông theo sát phía sau cô qua, giới thiệu: “Đây là anh của em, lúc trước đã kể qua với anh; Anh, đây là em rể chuẩn mực của anh - Lưu Cực.”

Lưu ban... Lục Ngũ không chút biểu tình co rút nhẹ khóe miệng, tên gọi thật khá.

“Ngu ngốc, còn không mau chào.” Phương Thành Tuyết không khách khí đẩy vị hôn phu đang ngại ngùng một cái.

“Anh, chào anh, em sẽ chăm sóc thật tốt cho em gái của anh.”

Người đàn ông đỏ mặt lấp bắp nói hết câu, liền thấy Phương Thành Tuyết vẻ mặt đầy hâm mộ mà nhìn Lục Ngũ: “Anh hai, vệ sĩ của anh thật ngầu a... Ba ba thật bắt công...”.

Lưu Cực ngượng ngùng ho khan một tiếng, kéo tay Phương Thành Tuyết, rồi nói với Phương Thành Thu: “Bên kia còn có khách phải tiếp đãi, tụi em, tụi em đi trước.”

Phương Thành Tuyết lưu luyến không rời bị lôi kéo đi, nhưng vẫn không quên nhờ cậy Lục Ngũ: “Anh vệ sĩ, anh nhất định phải bảo vệ anh hai thật tốt nha.”

Vệ sĩ cực ngầu gật đầu: “Đương nhiên.”

Phương Thành Thu nhếch nhếch khóe miệng, xoay người nói với Lục Ngũ: “Muốn đi tham quan xung quanh không, sân vườn của hội trường này là do Thành Tuyết tự mình thiết kế.”

Lục Ngũ làm bộ làm tịch trả lời: “Vây làm phiền thiếu gia.”

...

Phương Thành Thu xin thề ước nguyện ban đầu của cậu thật sự là mang Lục Ngũ đi dạo tùy tiện xung quanh để giết thời gian, chứ không phải giống như bây giờ - dựa vào thân cây, quần tây cùng quần lót đều bị kéo xuống ngay đầu gối, bị người đàn ông đè ra khẩu giao.

Kỹ thuật khẩu giao của Lục Ngũ rất tốt, chỉ liếm liếm vài cái đã khiến cho Phương Thành Thu run rẩy hai chân.

“Thoải mái chứ”, Lục Ngũ ngậm dương vật nho nhỏ, lên tiếng hỏi.

“Ngô ngô”, Phương Thành Thu sợ bị người khác nghe được, hai tay che miệng thật chặt, ngăn ngừa tiếng rên rỉ của mình sẽ bật ra ngoài.

“Yên tâm đi, không có ai đến đâu.”

Phương Thành Thu lắc đầu, tuy nơi này cách xa hội trường, tuy cái cây này rất to rất um tùm, tuy cành cây xum xuê lá đã ngăn cách bên trong và bên ngoài thành hai không gian, nhưng Phương Thành Thu vẫn rất lo lắng, lo lắng sẽ có người giống như bọn họ nhàm chán đi lung tung rồi đi đến chỗ này, lo lắng bị người nhìn thấy một màn dâm mỹ này của bọn họ, nhưng càng lo lắng...”Thiếu gia, em rất hưng phấn sao...” Lục Ngũ sờ loạn lên hoa huyệt của Phương Thành Thu, bàn tay liền ướt sũng, “Chảy thật nhiều nước...”

“Đừng nói...” Phương Thành Thu xấu hổ che mặt, vẫn bị hấn phát hiện...

Lục Ngũ khẽ nâng đùi Phương Thành Thu lên, để lộ ra tiểu huyệt phía dưới, toàn bộ đóa hoa đã ướt đẫm, nụ hoa ở giữa để hoa dưới cái nhìn chăm chú của hắn không ngừng run rẩy nhẹ nhàng, Lục Ngũ vươn ra đầu lưỡi liếm lên liếm xuống hoa để, thỉnh thoảng nút mạnh lấy nụ hoa, khiến cho Phương Thành Thu rên lên một tiếng, nghĩ muốn kẹp chặt lại hai chân, nhưng lại bị Lục Ngũ giữ chặt lại, sau vài cái liếm đầy khiêu khích của Lục Ngũ, hoa huyệt liền không ngừng co rút thắt chặt, phía sâu trong đóa hoa lại trào ra thêm từng cổ dâm dịch.

Lục Ngũ dùng miệng nhay cắn hai mép cánh hoa, một bên cắn một bên hỏi: “Thoải mái không...?”

“Không được hỏi... thật ngứa...” Phương Thành Thu bị Lục Ngũ nhay cắn hai mép cánh hoa khiến cho hoa huyệt vừa tê vừa ngứa, cậu khó chịu ưỡn người dưới đưa hoa huyệt càng sát vào miệng Lục Ngũ, muốn dựa vào ma sát mạnh mẽ để giảm bớt đi ngứa ngáy trống rỗng trong hoa huyệt.

Lục Ngũ tốt bụng tăng thêm một chút lực đạo, đầu lưỡi linh hoạt đẩy hai mép cánh hoa ra, trượt vào bên trong hoa huyệt, đảo một vòng rồi rời khỏi, tiếp đó liếm lên hai túi thịt nhỏ, hỏi: “Nói cho tôi biết, thoải mái không...”

“Ngô... Thoải mái... Lục Ngũ... Thật thoải mái...”

“Nhưng mà... thời gian sắp hết rồi.” Lục Ngũ đứng lên, chống lên một bên thân cây, từ trên cao nhìn xuống Phương Thành Thu, “Làm sao giờ?”

Cái gì thời gian? Phương Thành Thu mờ mịt nhìn về phía Lục Ngũ, vài giây sau liền tỉnh táo lại, đáng chết, lễ đính hôn của Thành Tuyết đã sắp bắt đầu.

Phương Thành Thu cúi đầu, nhưng huyệt nhỏ hư không cùng dương vật đang ngẩng cao đầu khiến cho cậu cắn cắn môi kêu lên: “Lục Ngũ...”

Lục Ngũ kẻ sát vào thân thể Phương Thành Thu, ngón tay ở bên cạnh huyệt nhỏ vuốt ve như có như không, bên trên thì liếm môi cậu, cất tiếng dụ dỗ: “Cầu xin tôi, tôi liền giúp em.”

Phương Thành Thu vặn vẹo thân dưới, vô ý thức truy đuổi ngón tay, thanh âm tràn đầy khát vọng, mở miệng: “Lục Ngũ... Giúp tôi... Cầu anh tiến vào... Giúp tôi...”

“Tuân mệnh, thiếu gia của tôi.”

Lục Ngũ thuận lợi vói vào ba ngón tay, đưa ra đẩy vào nhanh chóng, ba ngón tay lúc thì mở bung ra lúc thì tụ lại ma sát vào trong huyết thịt, lúc thì hấn chuyển động cổ tay dùng lực đưa đẩy thật nhanh, lúc thì nhẹ nhàng ma sát; bàn tay còn lại nhanh chóng lấy côn thịt đã cứng rắn từ lâu của mình ra, hợp cùng một chỗ với dương vật của Phương Thành Thu, sau đó tuốt lên tuốt xuống thật nhanh; còn phía trên miệng thì biến hoá góc độ để hôn đối phương, đầu lưỡi vói vào trong miệng cậu càng quyết khám phá khắp nơi, mô phỏng động tác ngón tay mà đưa bốn trong khoang miệng cậu, cuối cùng bảo Phương Thành Thu cũng nắm lấy hai côn thịt, hợp lực cùng hấn tuốt ống.

Dưới thời gian bức bách, hai người đều muốn mau chóng bắn ra để cho xong việc, nên động tác không tự giác trở nên cực kỳ kịch liệt.

Theo một tiếng thét cao vút của Phương Thành Thu, Lục Ngũ phản ứng nhanh nhẹn lấy ra khăn tay bọc lên trên đầu nắm của hai người, cũng rút ngón tay trong hoa huyết của Phương Thành Thu ra, khép bàn tay lại che chắn ngay trước miệng huyết, tiếp đó lòng bàn tay liền tiếp được một cổ mật dịch phun ra từ trong hoa huyết.

Sau khi bình ổn nhịp thở, Lục Ngũ đem khăn tay dính đầy tinh dịch của hai người nhét vào túi vải, vẩy vẩy bàn tay để dâm dịch dính trong trên đó văng đi, lúc này phát hiện Phương Thành Thu đang ngốc ngốc nhìn theo bàn tay của hắn, Lục Ngũ liền đưa bàn tay đến bên miệng cậu, thế nhưng cậu cũng không phát giác.

“Liếm sạch.”

Phương Thành Thu chợt bừng tỉnh lại, mặt đỏ bừng lên, xoay mặt đi.

Bàn tay dính đầy dâm dịch kia vẫn cứ theo sát cậu, làm thế nào cũng không tránh thoát được, thậm chí còn có xu thế áp lên trên mặt cậu, đến cuối cùng Phương Thành Thu đành nhắm mắt lại, chịu đựng xấu hổ mà liếm sạch sẽ lòng bàn tay của hắn, cậu còn phải dựa theo yêu cầu của Lục Ngũ - ngay cả ngón tay cùng khe ngón tay cũng phải liếm thật sạch không được bỏ qua.

Lục Ngũ vừa lòng thưởng cho cậu một cái hôn thật sâu, còn không quên liếm khoé miệng Phương Thành Thu, buông ra một câu trêu đùa: “Liếm thứ của mình có thấy ngọt không?”

“...”

Đúng lúc này, từ nơi xa truyền đến thanh âm của MC đang thử micro, Lục Ngũ nhanh chóng sửa sang lại quần áo của hai người, tự mình chui ra ngoài trước, nhìn trái nhìn phải rồi mới gọi Phương Thành Thu đi ra.

Hai người ra vẻ vừa tản bộ xong, lúc này vừa trở về, sau đó hoà mình vào trong đám đông đến dự lễ đính hôn.

7. Chương 7

Bởi vì chỉ là tiệc đính hôn, nên tuy có nhiều người đến dự, nhưng nghi thức lại rất đơn giản, sau khi cha Phương lên đài phát biểu vài câu, thì đồng họ nội ngoại hai bên cũng cảm thán thêm vài câu, cuối cùng lại khiến cho thời gian không đủ, MC không thể không đoạt lấy micro, thay họ hàng hai bên phát biểu cảm thán.

Không có gì để bàn cãi - đây chính là một đôi vợ chồng hạnh phúc.

Trong tiếng chúc mừng của mọi người lễ đính hôn đã đi đến giai đoạn - dùng tiệc.

Làm anh trai của cô dâu lại còn là người thừa kế công ty lớn, Phương Thành Thu không thể tránh khỏi chuyện bị người quen hoặc không quen mời rượu, trước kia tửu lượng của cậu cũng tầm tạm, nhưng từ khi Lục Ngũ quản lý chế độ ăn uống của cậu, liền cấm tiệt cậu uống rượu, nếu có xã giao thì chỉ được nhấp môi hai ba hớp nhỏ, còn lại đều được Lục Ngũ uống thay cậu, làm hại tửu lượng của cậu càng ngày càng kém. Lần này cũng vậy, Phương Thành Thu chỉ mới uống có vài ly với người lớn trong nhà liền cảm thấy có chút say, cho nên việc mời rượu sau đó không thể không để cho Lục Ngũ uống thay.

Lúc này, Lục Ngũ đang cùng cậu cò kè mặc cả, yêu cầu - uống thay một ly, sờ mông một lần.

“... Phát điên gì vậy, đang ban ngày mà anh cũng dám?”

“Thiếu gia thân mến, trời đã tối.”

“Nhưng đèn rất sáng.”

“Có thể cho nợ, đến chỗ tối trả lại cho tôi.”

“ ... ”

“Cha mẹ em đang mang một đám người đi về phía em kia.”

“ ... ”

“... Được rồi”, so với đau đầu vì bị say rượu, Phương Thành Thu quyết định hi sinh mộng.

Sự thật chứng minh cậu đã xem nhẹ Lục Ngũ, người này nào có quản mình có phải đang ở chỗ tối hay không, cơ hồ mỗi lần uống thay một ly xong, liền tìm cơ hội sờ mộng cậu một cái hoặc ngắt một cái.

Mỗi lần cậu kháng nghị đều bị hành động của hắn chứng minh kháng nghị thất bại, bởi vì hắn luôn tìm ra góc chết, tránh thoát ánh mắt của mọi người để vươn ra bàn tay sói.

Nhìn khách mời uống đến vô cùng vui vẻ trong đại sảnh, Phương Thành Thu nhú nhẹ lông mày, hiện tại cả người cậu rất khó chịu, đặc biệt là thân dưới, vì lúc này không có thời gian tẩy rửa, nên trong quần lót ẩm ướt dính dính, thời điểm cậu đạt tới cao trào, bàn tay của Lục Ngũ không ngăn được hết dâm dịch chảy ra, nên có một phần chảy dọc xuống bắp đùi, hiện tại cảm giác rõ ràng những nơi dâm dịch đã chảy qua, ngoài ra này giờ còn bị Lục Ngũ bóp trộm mộng, hắn được một tác lại muốn tiến một thước - cố ý đụng đến huyết nhỏ của cậu, ở những góc chết không người thấy, dùng lực xoa nắn mấy cái, thêm vào đó cậu cũng có uống vài ly, nên giờ đây một cổ lửa dục đang hừng hực bốc cháy trong cơ thể cậu, khiến cậu vô cùng khó chịu.

Lục Ngũ xem ở trong mắt, liền nói với mọi người xung quanh - thiếu gia hơi mệt, hắn phải dẫn cậu đi dạo xung quanh để giảm say một chút. Vì thế hai người thông dong đi ra khỏi đám người, đi đến một góc không ai chú ý, Lục Ngũ lập tức kéo Phương Thành Thu đi về phía cây to mà vừa nãy bọn họ đã làm chuyện xấu ở trong đó. Cho rằng nơi này không có người, thế nhưng hai người vừa đến bên góc cây, đã nghe ở đó truyền ra một trận rên rỉ cùng với tiếng ‘ba ba’ của thịt va vào thịt và tiếng nước ‘nhóp nhép’, tại nơi góc khuất vắng vẻ nghe vào tai lại càng thêm đặc biệt dâm dã, và cũng khiến người ta tưởng tượng nhiều hơn.

Phương Thành Thu còn chưa kịp đỡ mặt, liền nghe thấy một tiếng hét chói tai cao vút cùng một tiếng gầm trầm thấp, trong thanh âm bao hàm vui thích cùng thỏa mãn, tiếp theo liền có tiếng hai người đàn ông trò chuyện, nhưng còn chưa nói được hai câu, lại truyền ra tiếng nút lười hôn môi.

Lục Ngũ không có hứng thú nghe người khác làm tình, hắn ôm lấy Phương Thành Thu, ghé vào bên tai cậu hà hơi thì thầm: “Phòng em ở đâu?”

Thân dưới mẫn cảm của Phương Thành Thu run lên, đến giờ phút này cậu mới nhớ tới - đây là nhà của cậu, cậu có phòng ngủ nhỏ cho đến phòng ngủ lớn, vì cái gì phải tranh một khối đất trống với người khác?

Sau khi hai người rời đi, hai người núp sau cây to kia lại bắt đầu một đợt làm tình mới, hoàn toàn không phát giác đã từng có người đi qua đây.

Vừa vào phòng, còn chưa kịp bật đèn, hai người đã vội vàng xé rách quần áo của đối phương, Lục Ngũ kéo quần lót của Phương Thành Thu xuống, vươn tay lần mò, miệng liền mắng: “Dâm đảng, quần lót ướt đến nỗi đã có thể vắt ra nước.”

Mặt Phương Thành Thu đỏ lên, sắc giọng: “Còn không phải đều do anh.”

Dọc theo đường đi từ vườn hoa đến phòng ngủ, Lục Ngũ không ngừng động tay động chân, một hồi thì xoa nắn mộng cậu, một hồi thì thò tay vào quần áo sờ eo cậu, thậm chí còn áp Phương Thành Thu lên trên tường mà hôn sâu, đầu cắm vào giữa hai chân cậu, chà sát khiêu khích hoa huyết ướt sũng, chọc cho dâm thủy của Phương Thành Thu không ngừng chảy ra, không chỉ quần lót, mà ngay cả quần dài cũng đều bị ướt một mảnh lớn.

Cũng may cả nhà đều đã đến đại sảnh dự tiệc, nên trong nhà không có người, chứ để cho người khác bắt gặp cảnh cậu bị ướt quần, thì cậu có mà mất hết mặt mũi. Nghĩ đến đây, Phương Thành Thu đầy tiết hận cắn lên trên vai Lục Ngũ một cái, cắn phải cơ thịt căng cứng, người ta không đau mà chính cậu ê hết cả hàm, cậu không phục nên tiếp tục cắn cắn, cắn từ trên xuống dưới, khiến cho toàn bộ vai người ta dính đầy nước miếng của cậu.

Vốn hai người đã cực kỳ động tình, Lục Ngũ bị đau đón nhỏ bé trên vai truyền đến càng thêm kích thích mãnh liệt, hắt “Tê” một tiếng, liền cởi hẳn quần lót của Phương Thành Thu ra, nâng một chân cậu lên, rút côn thịt cương đã cương cứng ra, nhắm ngay hoa huyết ướt sũng nước, ‘phốc’ một tiếng đâm thật sâu vào.

Phương Thành Thu thích đến nỗi thở ra một hơi mãn nguyện, huyết nhỏ hư không cả một đêm rốt cuộc đã ăn được thịt, cậu thoải mái đến độ tự chủ động co thắt hoa huyết, vươn tay ôm lấy cổ Lục Ngũ, để thân thể càng thêm kề sát vào đối phương.

Lục Ngũ hiểu ý, bắt lấy xương hông Phương Thành Thu, dùng toàn lực đâm rút thật sâu vào trong cơ thể đối phương.

Một chân Phương Thành Thu đạp lên trên mặt đất, một chân vòng quanh eo Lục Ngũ, khiến cho côn thịt có thể tiến vào hoa huyết càng sâu, dương vật cậu bị kẹp chặt ở giữa bụng hai người, theo tiết tấu đưa đẩy mà được ma sát đến càng thêm cương cứng, ngực hai người áp sát vào một chỗ, hai hạt đậu cũng bị ma sát đến dựng thẳng cứng ngất, dưới chuyển động lên xuống của Lục Ngũ càng thêm tê dại kích thích. Đâm rút hơn trăm cái, Lục Ngũ nâng mông Phương Thành Thu lên, rời khỏi cửa phòng, đi về phía giường ngủ rộng lớn.

Trong quá trình đi lại, tứ chi của Phương Thành Thu ôm lấy Lục Ngũ chặt cứng, hoa huyết cũng cắn chặt lấy côn thịt, huyền tiếc để nó rời ra ngoài.

Hai người bảo trì tư thế kết hợp cùng nhau ngã nằm lên trên giường lớn mềm mại, Lục Ngũ nâng hai đùi Phương Thành Thu lên, toàn lực rút ra cắm vào, côn thịt mở rộng huyết nhỏ, mạnh mẽ chuyển động ma sát lên trên hoa tâm, khiến cho Phương Thành Thu thích đến cương cứng cả thân mình, há miệng hét to gọi bậy, chủ động nâng phần eo lên, liều mạng dùng hoa huyết cắn nuốt côn thịt vào trong.

Lục Ngũ vươn tay kéo một cái gối đầu qua, đặt ở dưới vùng eo lưng đang được Phương Thành Thu chủ động nâng cao, côn thịt không ngừng đâm sâu kích thích huyết nhỏ, hai tay vuốt ve từ eo Phương Thành Thu lên tới bụng rồi từ bụng xuống eo, cuối cùng vuốt ve lên đến trên ngực, hai ngón tay cái đè chặt lên trên hai viên đậu đỏ, xoa ấn theo chiều vòng tròn, rồi dùng ngón cái và ngón trỏ túm lấy đầu vú kéo lên thả xuống rồi kéo lên thả xuống, chờ đến khi hai viên đậu đỏ hoàn toàn sưng to đứng thẳng như quả nho, thì hắt cùi đầu xuống, dùng miệng cùng lưỡi yêu thương chúng nó.

Hai tay Phương Thành Thu khoát tùy ý lên trên hai tay Lục Ngũ, đóng đưa theo động tác của Lục Ngũ, đôi chân dài của cậu đặt ở trên vai Lục Ngũ, vòng chéo ra sau cổ Lục Ngũ móc lại với nhau, theo khoái cảm càng ngày càng tăng mạnh mà dùng lực kéo Lục Ngũ hướng xuống sát người mình, rốt cuộc dưới một kích đâm vào thật sâu thật mạnh của Lục Ngũ, Phương Thành Thu đạt tới cao trào. Hai bàn chân cậu co rút run run, hoa huyết co thắt liên tục, rồi phun ra một dòng nước ấm nóng tựa như xối ướt côn thịt đang chôn trong nó, dương vật trước người cũng phun ra một cổ dịch trắng nóng bỏng, có một ít phun lên tới trên đầu vú.

Côn thịt được hoa huyết kẹp chặt khiến cho hắt cảm thấy thực say mê, Lục Ngũ cũng không nhẫn nại được nữa, sau khi dùng sức đâm thọt hơn mười phút, cuối cùng cũng buông vũ khí, một cổ dịch nóng bỏng phun thẳng vào trung tâm hoa huyết, kích thích hoa huyết vừa qua cao trào lại một lần nữa co rút co rút trào ra đâm thủy, hợp cùng với tinh dịch của Lục Ngũ tràn đầy trong dũng đạo, rồi theo khe tiếp giáp giữa côn thịt và miệng huyết từ từ chảy ra ngoài.

Sau khi đạt đến cao trào, hai người nằm ở trên giường ôm nhau cảm thụ dư vị sung sướng vừa rồi, thỉnh thoảng trao nhau vài cái hôn môi nồng cháy.

Mười phút sau, thú tính của Lục Ngũ lại trở dậy, hắt ôm lấy Phương Thành Thu, đặt cậu ngồi mặt đối mặt với hắt, côn thịt chưa rút ra khỏi huyết nhỏ đang từ từ cứng lên, chôn thật chặt trong miệng huyết, thịt huyết áp sát vào côn thịt dần tới có thể cảm nhận được rõ ràng từ làn gân xanh trên nó.

Phương Thành Thu tựa đầu vào trên vai Lục Ngũ, thường thường dây dưa môi lưỡi với Lục Ngũ, dưới thân thì cử động có tiết tấu phối hợp với Lục Ngũ.

Vừa thỏa mãn một lần, nên lần này tiết tấu của hai người rất chậm rãi, tính toán chơi đùa từ từ để mình có thể hưởng thụ niềm sung sướng thoải mái của tình dục mang lại.”Thoải mái không?” Lục Ngũ một bên cử động một bên hỏi.

“Ân... Thoải mái...” Trải qua mấy tháng được dạy dỗ, Phương Thành Thu đã có thể thành thật nói ra cảm thụ của mình trong tình ái.

“Có muốn dùng thêm lực để càng thêm thoải mái không?”

“Muốn... muốn càng thêm thoải mái... Lục Ngũ... Dùng lực...”

“Được.” Lục Ngũ nói xong, liền nhắc eo Phương Thành Thu lên, rút côn thịt của mình ra ngoài.

“A... Anh làm gì, không cần rời đi...” Lòng trần đầy mong chờ cho rằng có thể được côn thịt dùng lực đâm thọt thật mạnh thật sướng, nào ngờ lại bị rút hẳn ra ngoài, huyết nhỏ liền cảm nhận một trận hư không trống rỗng.

Phương Thành Thu bắt mãn vắn vẹo thân thể, nghĩ muốn nuốt lấy côn thịt một lần nữa.

“Đi theo tôi.” Lục Ngũ bắt lấy một bên hông Phương Thành Thu, dùng lực xoa nắn một chút, rồi đứng lên khỏi giường, đưa Phương Thành Thu đến bên ban công.

Tối nay bầu trời đầy sao, trong không khí có gió lớn thổi qua, thổi lên trên người hai người đang đổ đầy mồ hôi khiến cho cả hai đều thoải mái đến thở dài.

Phương Thành Thu bị Lục Ngũ bày ra tư thế - mặt hướng ra ngoài, tay vịn lên trên lan can, hông hướng về phía sau, nhếch lên cao cao, một bộ dáng thèm khát chờ người hưởng thụ.

Phương Thành Thu bất an kêu một tiếng ‘Lục Ngũ’, cậu vừa chờ mong bị người áp vừa sợ bị người khác phát hiện, mâu thuẫn khiến cho cậu càng thêm hưng phấn, ngay cả eo đều không nhịn được mà run run.

Lục Ngũ giữ lấy eo của cậu, một cú thúc vào liền đi thẳng đến tận cùng bên trong hoa huyết, Phương Thành Thu sáng khoái đến hét lên một tiếng vui thích, ra sức kẹp chặt lấy côn thịt.

“Lại hét lớn chút nữa, người bên kia liền có thể biết được chủ nhân của căn phòng này hiện đang bị đàn ông áp.” Lục Ngũ xoa bóp hông Phương Thành Thu, một tay thò đến phía trước, nâng hai viên thịt bị nặng trĩu lên, đùa giỡn xoay tròn.

“Ngô... ân...” được Lục Ngũ nhắc nhở, Phương Thành Thu vội vươn một bàn tay lên, che kín miệng mình lại, hoa huyết bởi vì sợ bị phát hiện mà trở nên khẩn trương không ngừng co thắt chặt lại, lại bị côn thịt ra sức nông rộng ra.

Lục Ngũ chậm rãi đưa đẩy côn thịt ở trong huyết động, hỏi: “Thế này thoải mái chứ?”

“Ân... Thật thoải mái...”

“Nơi nào thoải mái? Là dương vật phía trước hay là huyết động âm đấng?”

“Nơi nào... Nơi nào cũng đều thoải mái...” Phía trước bị bàn tay thô sáp yêu thương, huyết sau bị côn thịt thô to hầu hạ, hai nơi đều thoải mái đến không chịu được.

“Không được, nhất định phải nói bên nào thoải mái hơn, không thì tôi liền ngừng lại.” Lục Ngũ vừa dứt lời, liền thật sự ngừng lại.

“Ngô ngô, đừng ngừng, tôi nói, tôi nói, huyết động âm đấng càng thêm thoải mái, huyết động âm đấng muốn côn thịt, muốn côn thịt dùng sức đâm thật mạnh thật sâu... A...”

Lục Ngũ cũng chịu không nổi động tác liều mạng vẹo thắt lưng cầu hoan của Phương Thành Thu câu dẫn, găm nhẹ một tiếng, dùng lực đưa đẩy càng thêm kịch liệt, thỏa mãn cậu cũng thỏa mãn chính hắn.

“Hét lớn tiếng lên, càng lớn tiếng thì tôi lại càng dùng lực làm em.”

“Ngô ngô, không... sẽ bị phát hiện...”

“Hét lên cho tôi.” Lục Ngũ lấy tay che miệng của Phương Thành Thu ra, ngón tay vói vào trong miệng cậu, kẹp lấy đầu lưỡi chơi đùa.

Phương Thành Thu chảy đầy nước miếng, ra sức lắc đầu, nơi ở của cậu là lầu ba, tuy không bật đèn, cũng rời xa đám người, nhưng vẫn sợ bị người khác phát hiện, thế nhưng va chạm dưới thân lại không ngừng truyền đến từng trận khoái cảm sung sướng, khiến cho cậu muốn hét to lên tiếng, muốn nói ra những lời dâm dăng khiến người ta đỏ mặt, càng muốn cho người đàn ông phía sau dùng lực nhiều hơn, ôm chặt lấy cậu, không cần buông cậu ra.

Lục Ngũ nghiêng đầu, vươn đầu lưỡi nóng hổi ra - liếm lên cổ nước miếng Phương Thành Thu chảy ra ngoài, liếm đến khoe miệng, thì thay thế động tác của ngón tay, vói vào trong miệng cậu cùng đầu lưỡi của cậu mây mưa múa lượn, còn bàn tay thì trở lại vị trí thân dưới của cậu, bao lấy dương vật đang ngẩng cao đầu, ngón tay cái đặt ở trên đỉnh đầu nắm, ma sát qua lại, một tay còn lại thì vuốt ve quanh miệng huyết đang bị cơn thịnh ra sức đâm sâu, rồi lần tìm đến nụ hoa vì hứng tình mà phồng to lên của cậu, xoa bóp đè ấn đầy kỹ xảo, khiến cho hoa huyết càng trào ra thêm nhiều dâm dịch, ngay khi cơn thịnh rút ra, hợp với tinh dịch và dâm dịch lẫn trườn cùng nhau chạy dọc xuống đùi, rồi theo bắt đùi chảy xuống cẳng chân, cuối cùng đọng lại dưới gót chân thành một vũng nước nhỏ.

Thanh âm vui chơi ở nơi xa dần dần trở nên mơ hồ, thay thế vào đó là thanh âm va chạm giữa thịt với thịt càng ngày càng rõ ràng hơn cùng với thanh âm chát lỏng ma sát.

Lúc này đây, đầu óc của Phương Thành Thu chỉ là một đồng hồ dãn đặc sệt, thân thể không ngừng đong đưa chạy theo khoái cảm sung sướng, những lời nói dâm dăng vô ý thức phun ra khỏi miệng, khiến cho người đàn ông phía sau bị cậu dẫn hoàn toàn, hận không thể làm chết cậu, khiến cho trong lòng cậu chỉ có thể nghĩ về hắn, trầm luân trong bể tình mà hắn xây lên.

Tiệc đính hôn bên kia còn lâu mới kết thúc, hoan ái bên này cũng chỉ mới bắt đầu bước vào con đường ngọt ngào như mật.

8. Chương 8

Hôm nay là ngày Phương Thành Thu theo thông lệ mỗi cuối tháng sẽ về nhà hiếu kính cha mẹ, dưới sự chăm sóc đầy nhiệt tình của mẹ Phương, cậu ăn đầy một bụng tôm do chính mẹ Phương tự tay bóc vỏ dành riêng cho cậu, cho đến thời điểm đi ngủ cậu đột nhiên buồn nôn nôn mửa, đầu đổ đầy mồ hôi lạnh.

Lục Ngũ tưởng cậu bị dị ứng hải sản, vội vàng lấy thuốc chống dị ứng cho Phương Thành Thu uống, ai ngờ vừa nuốt xuống lại lập tức ói ra, cuối cùng còn khiến cậu ói càng thêm nghiêm trọng hơn, ói ra toàn bộ bữa tối vừa ăn xong trong dạ dày, ói đến nỗi lúc sau chỉ có thể ói ra dịch dạ dày.

Lục Ngũ thấy thế, đau lòng đến mức đòi mạng, hắn một bên đỡ Phương Thành Thu một bên lấy di động ra gọi cho bác sĩ riêng của nhà họ Phương, sau khi trình bày đơn giản tình huống liền cúp máy, rồi ôm Phương Thành Thu đến trên giường, đặt nhẹ cậu nằm xuống và đắp kín chăn cho cậu, sau đó đi vào phòng tắm hứng một thau nước ấm để lau mồ hôi cho Phương Thành Thu.

Vừa lau dọn xong liền thấy ông bác sĩ già của nhà họ Phương ‘phanh’ một tiếng đẩy cửa phòng ra, đi theo phía sau là cha Phương và mẹ Phương.

Bác sĩ cũng không nhiều lời, tiến vào liền hỏi Phương Thành Thu có đau bụng hay tiêu chảy gì không? Thấy Phương Thành Thu lắc đầu, tiếp đó cầm lấy ống nghe áp lên thân trước thân sau của cậu kiểm tra một lần, cuối cùng thở nhẹ một hơi, nói với cha Phương và mẹ Phương đây chỉ là mất cảm với hải sản, không có chuyện gì nghiêm trọng.

Hai ông bà nghe thế cũng thở phào an lòng, còn muốn hỏi thêm gì đó, thì bị Phương Thành Thu nhú mày đánh gãy: “Bác Triệu, bác là người nhìn con lớn lên, từ nhỏ đến lớn con có bị mất cảm với hải sản hay không thì bác là người rõ nhất, đây là chuyện gì vậy?”

Bác sĩ Triệu nhìn ông bà Phương, gật đầu với bọn họ, rồi xoay người ám chỉ vệ sĩ nên đi ra ngoài.

Lục Ngũ gật gật đầu, tính toán rồi đi lại bị Phương Thành Thu giữ chặt góc áo: “Lục Ngũ ở lại, nơi này không có chuyện gì mà Lục Ngũ không thể nghe.”

Lục Ngũ kéo tay Phương Thành Thu xuống, vỗ vỗ trấn an, rồi bỏ nó vào trong chăn, còn mình thì như thần giữ cửa mà đứng ở bên giường.

Động tác nhỏ giữa hai người để lộ ra một cổ không khí không cho ai chen vào.

Bác sĩ Triệu ho nhẹ một cái, rồi mở miệng: “Thiếu gia Thu, kỳ thật tôi là bác sĩ riêng bên nhà mẹ cậu, ở lại nhà họ Phương làm bác sĩ riêng chủ yếu là vì cậu,” bác sĩ nói tới đây thì ngừng một lát, thấy biểu tình Phương Thành Thu không có gì thay đổi, nên mở miệng tiếp tục: “Nam giới bên gia tộc mẹ cậu có chút đặc biệt, mỗi thế hệ đều sẽ có một người nam giới có thân thể giống y như cậu, bọn họ có thể giống phụ nữ mang thai và sinh con...”

Nghe kể như vậy, Phương Thành Thu không thể không khiếp sợ, thân thể dị dạng mà cậu chán ghét ngay từ lúc nhỏ nguyên lai không phải là kỳ lạ, cư nhiên bên gia tộc của mẹ còn xem đây là hiện tượng bình thường...

“Mang thai sinh con... Mỗi thế hệ đều sẽ có một người..., “ Biểu tình của Phương Thành Thu có một chút biến hoá, “Thế hệ trước con, chẳng lẽ là cậu?” Ba người gật gật đầu, Phương Thành Thu rơi vào hồi ức - khó trách mỗi lần mọi người hội tụ thì vĩnh viễn chỉ nhìn thấy cậu và em họ, chưa từng thấy hoặc nghe ai khác nhắc đến mẹ...

“Như vậy, lần này con bị miễn cảm thì có liên quan gì đến thể chất đặc biệt?”

“Căn cứ theo nhiều năm quan sát, thời điểm các người mang thai sẽ đặc biệt dễ dàng miễn cảm với café và hải sản, trên người sẽ nổi một ít mẩn đỏ, sốt thuốc lên liền ổn; nhưng nếu nghiêm trọng thì sẽ bị tiêu chảy, thậm chí xảy thai...”

Nghe đến đó, sắc mặt Phương Thành Thu trắng bệch: “Bác là nói, con... con mang thai?”

Ba người khác lại cùng nhau gật gật đầu.

“Thế thì con đây...”

Lời còn chưa dứt đã bị bác sĩ nhanh chóng đánh gãy: “Yên tâm, phản ứng lần này tuy có chút nghiêm trọng, nhưng may mắn thai nhi không có việc gì.”

Phương Thành Thu không đặt câu hỏi nữa, rũ tầm mắt xuống, ngốc ngốc nhìn chằm chằm vào vị trí bụng mình dưới chăn.

Cậu không lên tiếng, ba người kia cũng không nói gì, trong lúc nhất thời không khí có chút kỳ quái, cuối cùng vẫn là Lục Ngũ đánh vỡ trầm mặc: “Đã mang thai bao lâu? Sau này phải chú ý những gì?”

Có người đặt câu hỏi, bác sĩ nhanh chóng trả lời: “Đã hơn hai tháng, hiện tại là thời kỳ thai nhi bất ổn nhất, phải đặc biệt chú ý, bình thường nghỉ ngơi nhiều, không thể mệt nhọc, cần bổ sung dinh dưỡng nhiều hơn, trăm ngàn không thể đụng vào các loại hải sản, thức uống có cồn và gas, Coffee cũng không thể uống... Như vậy đi, tôi sẽ liệt kê ra một danh sách người mang thai cần ăn những gì, nên kiêng những gì rồi đưa cho cậu,” bác sĩ nói đến đây đột nhiên nhớ tới: “Đúng rồi, tôi cần phải đi nấu cháo thuốc cho thiếu gia Thu.” Nói xong, chào một tiếng liền rời đi.

Hai ông bà Phương còn đang ở lại đưa mắt nhìn lẫn nhau, mẹ Phương tựa như mình đã làm sai nhỏ giọng giải thích: “Xin lỗi con trai, mẹ không biết con mang thai, còn ép con ăn hải sản...”

“Không sao mà mẹ.” Phương Thành Thu ngẩng đầu, “Vì sao ba mẹ chưa từng nói cho con nghe chuyện này?”

Mẹ Phương chột dạ rút rút cổ, ba Phương vỗ vỗ bả vai vợ mình, đồng thời cũng chột dạ trả lời: “Trước đây con cực kỳ chán ghét thân thể này, ba mẹ đều nhìn thấy hết... Cho nên, cho nên những chuyện khác về thân thể này ba mẹ đều không dám kể cho con nghe...”

Lục Ngũ nghe thế liền liếc trắng mắt, đây là cái logic quỷ gì thế - so sánh việc biết đây là di truyền gia tộc, trong tộc cũng có ‘đồng loại’ như mình, với việc chẳng biết gì cả, đành im lặng cam chịu thì không phải việc

biết rõ mọi chuyện sẽ thoải mái hơn sao? Chỉ số thông minh như vậy mà cũng có thể điều hành một công ty to như thế thật đúng là kỳ tích...

Phương Thành Thu cũng vì logic của ba mẹ mình mà thở dài, nhưng đây cũng chỉ vì thương cậu muốn tốt cho cậu, nên cậu vẫn nhẹ giọng nói: “Được rồi, điều nên biết cũng đã biết, còn chuyện hải sản thì không thể trách ba mẹ, bây giờ cũng không còn sớm, ba mẹ nên đi nghỉ sớm đi.”

Nhìn thân thể suy yếu cùng sắc mặt trắng bệch của con trai, ông bà Phương cũng biết nên để cho cậu nghỉ ngơi, không nên quấy rầy. Sau khi dặn dò con trai phải chú ý nghỉ ngơi, và ra lệnh cho Lục Ngũ phải cẩn thận chăm sóc cho cậu, thì trở về phòng.

Rốt cuộc chỉ còn hai người, vẻ mặt Phương Thành Thu phức tạp nhìn về phía Lục Ngũ, muốn nói lại thôi.

Lục Ngũ ngồi vào trên giường, ôm lấy Phương Thành Thu, hôn nhẹ lên trán cậu: “Cám ơn em, Thành Thu, đây là con của chúng ta.”

“Đi?” Phương Thành Thu ngẩng đầu, ánh mắt tỏa sáng nhìn Lục Ngũ: “Anh, anh không thấy phản cảm sao? Không thấy đàn ông có thể sinh con rất kỳ quái sao?”

Lục Ngũ cúi đầu cười: “Ông trời ban cho em thân thể này, em không vì anh sinh con, thì không phải đã uống phí công sức anh ngày ngày đêm đêm cày cấy sao...”

Phương Thành Thu mặt đỏ lên: “... chỉ biết nói tầm bậy...”

Môi lưỡi hai người không tự giác áp lên nhau, một nụ hôn tràn đầy ôn nhu nhẹ nhàng.

“Khụ, khụ, “ Ông bác sĩ già bưng một chén cháo thuốc đang bốc hơi nóng xuất hiện, đặt ở trên tủ đầu giường, rồi xoay người rời đi: “Ăn hết cháo rồi nghỉ ngơi đi, mấy ngày nay nên cố gắng ăn, không cho phép bỏ đi, hãy suy nghĩ cho thân thể của mình. Ông già này cũng phải trở về nghỉ ngơi đây...”

“Bác Triệu,“ Trước khi bác sĩ rời đi, Phương Thành Thu đã gọi ông lại: “Cám ơn bác.”

Bác sĩ phát phát tay, rồi mở cửa phòng rời đi.

Lục Ngũ bưng lên cháo, múc một muỗng thổi nguội, rồi đưa đến bên miệng Phương Thành Thu, Phương Thành Thu ghét bỏ nhún mày... Cuối cùng vẫn ngoan ngoãn há miệng nuốt cháo xuống, Lục Ngũ biết cậu không thích mùi vị thuốc đông y, nhưng thấy cậu vẫn ngoan ngoãn nuốt xuống, thì trong lòng vô cùng yêu thương, thế nên đút một muỗng thì hẳn sẽ liếm liến lên môi cậu một cái.

“Có chuyện quên nói, “ bác sĩ đi rồi quay lại, thấy hình thức ăn cháo của hai người như thế không khỏi lú lẫm: “Đoạn thời gian này cấm chuyện ân ái.” Nói xong, cũng không đợi đối phương phản ứng lại, liền biến mất.

“ ... ”

Phương Thành Thu đắc ý nhún mày: “Cố chịu đựng đi.”

Lục Ngũ chọc chọc trán cậu, trêu đùa: “Là ai thường xuyên không nhịn được nhỉ...”

9. Chương 9

Từ khi Phương Thành Thu mang thai, hai người liền đổi chỗ ở, chuyển đến một căn biệt thự khác của nhà họ Phương ở bên ngoài ngoại ô, diện tích so với nhà chính bên này nhỏ hơn rất nhiều, nhưng hoàn cảnh ưu nhã, không khí tươi mát, càng thích hợp để nghỉ dưỡng.

Vốn mẹ Phương cực kỳ muốn con trai ở lại nhà chính để tự tay mình chăm sóc, nhưng nghĩ đến người nhiều thì lắm miệng, nên cuối cùng đành phải đồng ý để cho bọn họ chuyển qua bên kia, chỉ là đúng giờ sẽ sai người làm đem đồ ăn thức uống, đồ dùng sinh hoạt qua đó cho bọn họ.

Nhóm người làm ở trong nhà chỉ biết là thân thể của thiếu gia không tốt, cần tĩnh dưỡng.

Bụng Phương Thành Thu càng ngày càng lộ rõ, Lục Ngũ dựa theo lời dặn của bác sĩ thật cẩn thận chăm sóc cậu, định kỳ sẽ dẫn người đến bệnh viện để kiểm tra sức khỏe.

Đến tận lúc này Phương Thành Thu mới biết được - bên nhà mẹ của mình có một bệnh viện cực kỳ nổi tiếng, bên trong có 1 tầng được xây dựng riêng biệt, dành riêng cho những thành viên đặc biệt trong gia tộc. Mỗi lần đi kiểm tra, Lục Ngũ đều lái xe trực tiếp đến hầm để xe, sau đó dùng thang máy chuyên dụng dành riêng cho tầng lầu này để đi thẳng lên đến nơi.

Trải qua mấy tháng cẩn thận điều dưỡng và chăm sóc, Phương Thành Thu so với trước kia béo lên một ít, khí sắc hồng nhuận, cả người biếng nhác lộ ra một cỗ vui sướng lần đầu làm mẹ.

Bé con trong bụng cũng rất nghe lời, không hề gây sức ép cho Phương Thành Thu, Lục Ngũ rất thích ghé vào trên bụng to để nghe động tĩnh của bé con, mặt mày lộ ra nụ cười tươi đầy ngốc nghếch.

Hết thấy đều rất tốt, trừ phương diện kia.

Lục Ngũ vốn là người tính dục tràn đầy, trước kia mỗi ngày hẳn đều bắn ít nhất một phát, sau khi biết Phương Thành Thu mang thai thì không thể không cố gắng nhịn xuống, nhịn đến nỗi sau này cũng nhạt đi sự ham muốn, ngược lại là Phương Thành Thu, sau khi mang thai thì tính dục trở nên càng lớn, hờ một chút liền muốn, thường xuyên ở lúc ăn cơm hoặc là khi nửa đêm tỉnh dậy là cực kỳ muốn.

Những lúc ấy cậu ra sức quần lấy Lục Ngũ, đương nhiên Lục Ngũ cũng bị gọi lên lửa dục, nhưng hẳn nhớ rất rõ câu nói “Cấm chuyện ân ái” kia của ông bác sĩ già, nên không dám xảng bậy. Thế nhưng cũng không thể nhìn ‘vợ yêu’ khó chịu a, cuối cùng đành ghen chính mình, dùng tay và miệng hầu hạ ‘vợ yêu’ thoải mái, sau khi xong việc thì tự mình chạy đến toilet giải quyết.

Lúc bụng Phương Thành Thu 6, 7 tháng thì ngực lớn như quả anh đào vậy, Lục Ngũ ôm Phương Thành Thu thoải mái ngâm mình trong bồn tắm lớn, hai người cậu được cậu không trò chuyện. Nước ấm tràn qua ngực Phương Thành Thu, lộ ra đầu vú đỏ au nằm trên gò thịt nho nhỏ trắng trắng cực kỳ trêu chọc lòng người.

Lục Ngũ không khách khí mà dùng ngón tay se se đầu vú, đến khi nhìn thấy sữa dục trào ra ngoài thì mới buông tay, đầu vú đỏ hồng lập tức sưng cứng đứng thẳng lên, chỉ sau vài cái ấn ấn se se, màu sắc của đầu vú đã từng màu nhạt chuyển sang màu đậm, sưng to y chang quả nho vậy, còn có thể thấy rõ lỗ nhỏ của tuyến sữa. Lục Ngũ túm lấy viên thịt sưng cứng, lúc thì kéo thẳng lên phía trước, lúc thì kéo về hai bên, nhìn chúng nó biến đổi mà cảm thấy đặc biệt đắc ý. Làn da dưới lòng bàn tay hẳn cũng từ từ lộ ra màu hồng, người trong lòng cũng bắt đầu thổ dốc, ‘a a’ nhỏ giọng rên rỉ, cả người đưa đẩy ma sát vào Lục Ngũ...Đối với hai người - mỗi lần massage ngực là một sự tra tấn đầy ngọt ngào

“Lục Ngũ... Lục Ngũ...”, Phương Thành Thu không nhịn được nữa, há miệng gọi lớn tên hắn.

“Bảo bối cố chịu đựng một chút, cố chịu đựng một chút.” Lục Ngũ đầy yêu thương mà hôn lên bờ vai của người trong lòng.

“Không được... Em muốn... Em muốn...”,

Sau khi Phương Thành Thu mang thai thì tính cách trở nên cực kỳ đáng yêu, còn học được cách làm nũng, mỗi lần cậu làm nũng là Lục Ngũ liền gơ tay đầu hàng.

“Được rồi, được rồi, bảo bối, liền cho em.”

Lục Ngũ hôn hôn lên gò má hồng nhuận của cậu, một tay vẫn như cũ xoa ấn núm vú, một tay lướt xuống bụng dưới, cầm lấy dương vật đã ngẩng cao đầu của cậu, thuận thực vuốt óng giúp cậu, lúc thì nắm lấy hai túi thịt bên dưới xoa bóp, lúc thì ma sát lỗ nhỏ trên đỉnh dương vật.

Phương Thành Thu thoải mái đến tự động tách hai đùi ra, rồi đưa tay xoa niết một bên đầu vú bị vắng vẻ, lực đạo kết cấu loạn xạ.

Lục Ngũ sợ cậu không biết nặng nhẹ mà tự cào mình bị thương, liền thả núm vú ra, túm hai cánh tay cậu vòng ra sau ôm lấy cổ hắn. Sau đó đi thẳng xuống hoa huyệt, gia nhập vào hàng ngũ lấy lòng cậu.

Lục Ngũ không dám dùng lực, chỉ có thể dùng đầu ngón tay an ủi qua lại trước miệng huyệt, nhưng loại này lại không đủ kích thích, khiến cho Phương Thành Thu tràn đầy bất mãn.

Cậu hét to lên: “Đi vào... Cắm vào đi...”

Lục Ngũ đành phải tách hai mép cánh hoa ra, nắm lấy nụ hoa xoa ấn đè ép. Bộ vị mẫn cảm liên tục bị đùa bỡn, hoa huyết vui thích khép mở tùy ý ngón tay chơi đùa, phía sâu trong hoa huyết không ngừng trào ra mật dịch.

Phương Thành Thu thoải mái hét to: “A a... Thật thoải mái... Tiếp tục đi... Mạnh một chút...”

Lục Ngũ đành phải cầm hai ngón tay vào, đâm rút nhẹ nhàng ở bên ngoài huyết nhũ nhằm giúp Phương Thành Thu giảm bớt ham muốn.

“Không đủ... vào thêm chút nữa... vào thẳng bên trong đi...”, Phương Thành Thu khát vọng càng nhiều, thân thể lắc lư mãnh liệt ý đồ muốn ngón tay đi vào sâu hơn. Cậu nghiêng đầu cùng Lục Ngũ môi lưỡi dây dưa.

Lục Ngũ cúi đầu ngậm chặt lấy đầu lưỡi đang ra sức phối hợp với mình, lại gia tăng thêm một ngón tay nữa, hơi thò sâu vào bên trong một chút, linh hoạt móc ngoáy chuyển động, cấp cho huyết thịt toàn bộ yêu thương, phần bàn tay còn lại bên ngoài miệng huyết thì đè ép lên nụ hoa đang run rẩy, tạo cho Phương Thành Thu càng thêm nhiều kích thích.

Mười mấy phút sau, cánh tay Phương Thành Thu khoát lên trên cổ Lục Ngũ đột nhiên ghì chặt, chiếc bụng to ưỡn lên cao, cả người run rẩy run rẩy đạt tới cao trào. Lục Ngũ không quên đưa đẩy nhẹ nhàng ngón tay trong huyết đạo nhằm giảm bớt sự co rút của huyết đạo, thuận tiện kéo mật dịch vừa phun ra khi đến cao trào ra khỏi huyết thịt, hợp với nước ấm tẩy rửa thân dưới cho Phương Thành Thu.

Sau khi dục vọng được thỏa mãn, Phương Thành Thu liền ỉu xiu muốn ngủ, Lục Ngũ nhanh chóng tẩy rửa cho cả hai người, rồi ôm lấy ông bầu trở về giường lớn, kéo lên chăn mỏng đắp lên cho cậu, rồi xoay người quay về phòng tắm.

Phương Thành Thu làm nũng lơi kéo muốn hẳn cùng ngủ với cậu, Lục Ngũ cúi người xuống, hôn lên trán cậu: “Chờ anh một lát, sẽ lập tức quay lại.”

Nói xong, liền đi vào phòng tắm, nhanh chóng giải quyết dục vọng đang bốc cháy, rồi quay trở lại giường lớn, Phương Thành Thu lập tức nhích lại gần, phải được Lục Ngũ ôm thì cậu mới yên tâm ngủ.

Lục Ngũ vỗ nhẹ lên trên lưng Phương Thành Thu, khe khẽ thở dài, loại ngày này khi nào mới kết thúc a...

Trên thực tế, loại ngày này đã sớm kết thúc.

Có một ngày, sau khi Phương Thành Thu ăn cơm trưa xong, hai người ôm nhau ngồi trên sofa xem TV, nhìn nhìn Phương Thành Thu lại “phát tác”, Lục Ngũ thuận thực cởi quần lót của ông bầu ra, dựa theo phương pháp trước đây mà giải quyết cho cậu, thế nhưng lần này Phương Thành Thu không sao đạt được đến cao trào.

Tay Lục Ngũ đã mỏi rã rời, thế nhưng Phương Thành Thu vẫn cứ lắc lư thân mình, thở gấp hổn hển, muốn càng nhiều hơn, chọc cho Lục Ngũ cũng đều cương cứng đến tột cùng. Cuối cùng, Lục Ngũ đành phải cắn răng gọi điện thoại cho ông bác sĩ già.

Bác sĩ vừa nghe thế, liền quá đỗi kinh ngạc: “Tôi nói là - ba tháng đầu không thể làm chuyện ân ái, sau khi ổn định, vận động thích hợp sẽ có lợi cho thân thể, tâm sinh lý điều hoà mới khoẻ mạnh được...”

Lục Ngũ đen mặt cúp máy, mấy tháng này bọn họ đều ghen đến vỡ tung thì tính là cái quái gì...

Phương Thành Thu cũng nghe thấy được nội dung trong điện thoại, không nói hai lời tự cởi sạch bách, thấy Lục Ngũ vẫn chưa cởi xong, liền muốn giúp đỡ một tay.

Lục Ngũ đứng dậy cởi quần, sau đó ngồi xuống lại trên sofa, vỗ vỗ đùi mình - ý bảo Phương Thành Thu lại đây.

Phương Thành Thu ngoan ngoãn tách hai chân ra, khoá ngồi lên trên đùi Lục Ngũ, vịn hai vai hẳn, từ từ ngồi xuống, đem côn thịt từ từ nuốt sâu vào trong huyết thịt hư không trống rỗng mấy tháng nay, sau khi nuốt trọn khối thịt vào trong, hoa huyết liền lập tức ra sức kẹp chặt lấy côn thịt, dù là một khe hở cũng luyện tiết để hở ra.

“Ấn...”, Lục Ngũ nhú chặt mi, dục vọng ả nhĩn mấy tháng nay rốt cuộc cũng đã có thể giải thoát.

Vừa mới đi vào liền xem một chút đã bắn ra, khiến cho hắn nổi quạu, vươn tay đánh lên bờ mông cong vển của cậu một cái ‘ba’.

“Ngô a... Ân...hừ...”, đột nhiên nhận một cái đánh vào mông, vừa đau vừa tê dại, cảm giác này khiến cho Phương Thành Thu cảm thấy vô cùng kích thích mà xoay xoay vòng eo, tiếp đó mở miệng: “Đánh nữa đi...”

“Nhìn em dâm dăng này!” Lục Ngũ không khách khí mà tiếp tục đánh xuống bờ mông căng tròn của cậu.

Phương Thành Thu bị khiêu khích đến cực kỳ thoải mái mà cao giọng hét to: “Còn muốn... Tiếp tục... Ân... Mạnh thêm một chút... A a...”

Bờ mông căng tròn vừa mềm vừa co dãn, xúc cảm vô cùng tốt, khiến cho Lục Ngũ như bị mê hoặc mà liên tục đánh xuống, thanh âm ‘ba ba’ kết hợp với tiếng rên rỉ cực kỳ phóng dăng của Phương Thành Thu tạo thành một khúc nhạc vô cùng dâm mỹ, trêu chọc cho thú tính cuồng dã của Lục Ngũ nổi lên, hắn bắt cháp tất cả, không thềm quan tâm đến chuyện gì nữa, ra sức đỉnh thân mình lên trên, từng cái từng cái thúc thật mạnh thật sâu vào trong hoa huyệt, mỗi lần đỉnh vào là đi thẳng đến trung tâm của hoa huyệt, đầu vú nhấp nhô trước mắt càng khiến cho hắn thêm kích thích, há miệng cắn lấy núm vú to tròn, vừa hút vừa nhay cắn....

“A a...” Phương Thành Thu chịu không nổi kích thích mà hét to một tiếng, sáng khoái đạt đến cao trào.

10. Chương 10

Ngay lúc hai người còn đang thổ hễn hễn sáng khoái, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất, Lục Ngũ mắt sắc nhìn thấy bên ngoài nhà có một chiếc xe hơi màu vàng đang từ từ tiến đến cửa nhà. Lục Ngũ nhanh chóng nâng thân thể Phương Thành Thu lên, “Ba” một tiếng rút côn thịt còn chưa phát tiết ra.

“Ân?” Phương Thành Thu khó hiểu hành động đột ngột này của Lục Ngũ.

“Mẹ em đến đây, đã tới cửa nhà rồi.”

“Vậy làm sao đây?” Phương Thành Thu trần truồng, ưỡn cái bụng to đùng, lo lắng sưng.

“Cầm.” Lục Ngũ như tên bắn nhặt quần áo hai người lên, nhét vào trong lòng Phương Thành Thu, khom người, ôm ngang lấy cậu, tay chân mạnh mẽ xông thẳng lên lầu.

Vừa vào phòng ngủ, liền nghe thấy dưới lầu có tiếng mở cửa, tiếp đó là một giọng nói tràn đầy vui vẻ cất lên: “Con trai, mẹ mang thứ tốt tới cho con xem này, đoán xem là gì nào?”

Một mảnh yên tĩnh.

“Con trai?” Mẹ Phương đầy nghi hoặc: “Người đâu? Chẳng lẽ còn đang ngủ trưa? Lục Ngũ?”

Vẫn như cũ không có tiếng đáp lại.

Dưới lầu không có người hẳn là ở trên lầu rồi, mẹ Phương rất tự giác mà chạy lên lầu.

Trên lầu, trạng huống của hai người thật không tốt - bụng bự thì thắm đầy mồ hôi, ngay cả tóc tai cũng ướt sũng nước; còn đáng người khôi ngô thì sưng ống vẫn cương cứng đạn, nhất thời không thể mềm xuống được.

Nghe thấy tiếng bước chân của mẹ Phương rất nhanh sẽ tới đây, Lục Ngũ quét mắt nhìn quanh phòng một vòng, sau đó ôm Phương Thành Thu chạy vào phòng tắm.

“Con trai, các con ở đâu?” Mẹ Phương thấy phòng cũng không có người, kỳ quái, gọi lớn.

“Mẹ, con đang ở trong phòng tắm, đang tắm, ăn cơm trưa xong thì người toàn là mồ hôi.” Không lên tiếng thật sự không được, Phương Thành Thu vội vàng đáp lại.

“Nga, có muốn mẹ giúp con một tay không? Con cũng không thuận tiện...”

“Không có việc gì đâu mẹ, có, có Lục Ngũ ở đây rồi.”

“Vậy thì tốt rồi, con cứ từ từ mà tắm, tắm xong thì xem mẹ mang thứ gì tốt đến cho con này, để mẹ đi mang lên ~ “

Nghe được mẹ Phương vui vẻ rời đi, Phương Thành Thu thở phào một cái, sau khi trầm tĩnh lại thì mới phát giác có một vật cứng nóng hôi hổi đang đỉnh vào bụng mình. Cậu vừa nhấc đầu lên, liền thấy Lục Ngũ đang dùng ánh mắt tràn đầy dục vọng muốn nuốt mình vào bụng nhìn cậu, trong lòng cậu không khỏi nhảy dựng, có chút lắp bắp nói: “Em, em dùng tay giúp anh...”

Khi Phương Thành Thu vươn tay cầm lấy vật cứng nóng rực kia, không khỏi vì nhiệt độ cùng độ cứng của nó mà trong lòng ngứa ngáy tê dại, tiếp theo liền không thể tự kìm hãm được mà xoa nắn lên quy đầu xanh tím, rồi tuốt lên tuốt xuống cơn thịt tràn đầy gân xanh dữ tợn cùng xoa bóp hai túi thịt nặng trĩu.

Lục Ngũ được sờ đến cực kỳ thoải mái, thở hắt ra một hơi đầy thoải mãn, vươn bàn tay lớn bao lấy tay Phương Thành Thu cùng nhau tuốt lên tuốt xuống thủ dâm cho mình.

“A... A...” Được thủ dâm rõ ràng là Lục Ngũ, nhưng Phương Thành Thu lại phát ra tiếng rên rỉ vô cùng dâm đãng khi bản thân được hầu hạ thoải mái.

Lục Ngũ đưa tay còn lại xuống phía dưới, đụng đến dương vật không cần người vuốt ve vẫn ngẩng cao đầu bất khuất cùng với hoa huyết ướt sũng nước đang không ngừng khép mở, thèm khát được vật gì đó tiến vào của Phương Thành Thu.

“Ha ha, em nhìn em này, thủ dâm cho anh mà chính em lại dâm đãng thế này đây.” Lục Ngũ cúi đầu buông lời trêu đùa bên tai Phương Thành Thu.

“A... Anh cũng sờ sờ em... Ân...” Phương Thành Thu lại bị khơi mào lửa dục, khát vọng dâng lên càng nhiều.

Lục Ngũ cũng không nhiều lời, xoay người Phương Thành Thu lại, để cậu chống hai tay lên tường, tách hai chân cậu ra, dùng sức đỉnh một phát lút cán vào sâu trong hoa huyết đói khát.

“A a... thật sướng... Thật tuyệt...” Phương Thành Thu theo tiết tấu đưa đẩy của Lục Ngũ mà ra sức co rút hoa huyết lại, cả người sáng khoái đến nỗi chỉ muốn hét to gọi bậy.

Lục Ngũ cúi đầu xuống, đầy xấu xa mà nhắc nhở bên tai Phương Thành Thu: “Đừng quên mẹ em sắp quay lại đây.”

“Hử... Cái gì! Không, dừng lại, a nhanh... uhm... Mạnh một chút...” Phương Thành Thu nghe được mẹ mình sắp quay lại, bị dọa hết hồn, liền muốn nhanh chóng dừng lại, nhưng lại bị Lục Ngũ đâm thật mạnh vào hoa tâm, quy đầu to bị đè ép lên nơi cực độ mẫn cảm làm cho cậu vừa đau vừa tê dại, kích thích từng trận từng trận khoái cảm truyền đến không ngừng, khiến cho Phương Thành Thu thích đến nỗi quên luôn bản thân đang muốn làm gì, chỉ lo ra sức nuốt lấy cơn thịt, muốn Lục Ngũ lại dùng thêm thật nhiều thật nhiều lực đỉnh vào trong cơ thể cậu.

Cổ lửa dục bị nghẹn này của Lục Ngũ rốt cuộc cũng tìm được nơi phát tiết, hần bắt lấy xương hông của Phương Thành Thu, dùng sức rút ra đâm vào, tiếng thịt va vào nhau “Ba ba ba” vang lên không ngừng, hần biến đổi góc độ đỉnh vào, nhưng mỗi lần đều đỉnh thẳng tới hoa tâm, khiến cho hoa huyết không ngừng trào ra mật dịch và liều mạng co rút lại, gây cho hần sáng khoái vô cùng. Hần càng thêm ra sức đưa đẩy để cảm thụ cảm xúc huyết thịt nóng ướt bao vây cùng cảm giác tắm mình trong mật dịch.

Phương Thành Thu phun ra một cổ tinh dịch cuối cùng, vô lực ngồi phịch ở trong lòng Lục Ngũ, chất lỏng trong hoa huyết theo cơn thịt của Lục Ngũ mềm xuống rời khỏi cơ thể mà không ngừng chảy xuống, chảy ướt một mảnh đùi của Phương Thành Thu.

Lục Ngũ vươn tay mở vòi hoa sen ra, tắm rửa sạch sẽ cho cả hai người, sau đó ôm lấy Phương Thành Thu đã tiêu hao quá nhiều thể lực, không muốn động đây dù chỉ là một ngón tay ra khỏi phòng tắm, đi đến trên giường: “Anh xuống nhà xem mẹ em thế nào.”

“Uhm.” Phương Thành Thu đáp nhẹ một tiếng, nhắm mắt lại ngủ mất.

11. Chương 11

Chỉ chớp mắt, quả đã chín cây, Phương Thành Thu ở trong phòng sinh bị ép buộc một ngày một đêm, còn Lục Ngũ thì ở ngoài cửa nôn nóng chờ đợi một ngày một đêm, sang đến ngày hôm sau thời điểm trời vừa hừng sáng, Phương Thành Thu đã mang đến cho Lục Ngũ một tên nhóc béo ú trắng nõn.

Lục Ngũ ôm lấy con trai nhỏ nhấn khuôn mặt nhăn nheo, hôn hôn ‘vợ yêu’ đã vất vả: “Thành Thu, vất vả cho em rồi, cảm ơn em.”

Phương Thành Thu mỗi một ‘hừ’ một tiếng, nhếch môi lâm vào giấc ngủ.

....

Ngày ở cữ là khoảng thời gian Phương Thành Thu khó chịu nhất.

Mỗi ngày phải uống canh cực bổ, không cần đụng tay vào bất cứ chuyện gì, ăn cơm thì được đút, đi đường thì được ôm. Lục Ngũ quả thực xem cậu như trẻ con vừa mới sinh hay đồ vật lung linh dễ vỡ gì đó. Khi vừa mới bắt đầu, trong lòng Phương Thành Thu vô cùng vui vẻ, dương dương tự đắc, nhưng thời gian càng dài về sau liền không chịu nổi.

Một người đàn ông to lớn, tay chân đầy đủ, thân thể cũng không ốm yếu, thế nhưng Lục Ngũ vẫn xem cậu như những ngày vừa mới sinh xong, vẫn cứ hầu hạ đến nỗi khiến Phương Thành Thu phải bạo phát tính tình.

Phương Thành Thu nổi giận, Lục Ngũ liền dỗ dành, dỗ xong lại tiếp tục không để cho cậu làm bất kỳ cái gì, ngay cả đi dạo quanh sân vườn cũng chỉ được đi 2 vòng rưỡi, dạo xong liền được ôm về thẳng ngay phòng ngủ. Mỗi lần như thế, Phương Thành Thu tức giận hét to: “Em cũng không phải tàn tật!”

Còn có một việc khiến Phương Thành Thu cũng là tức đến nghiến răng, đó là mỗi lần ham muốn trở dậy, Lục Ngũ cũng chỉ giúp cậu thủ dâm, chẳng quản phía dưới của cậu đã nước non lên láng, nhưng hắn vẫn quyết tâm kiên kị, sợ chạm vào thì miệng vết thương sẽ bị vỡ ra, mỗi lần đều dùng siêu kỹ xảo để khiến cho cậu mau chóng bình tĩnh.

Bởi vì bồi bổ quá tốt, tuy hai gò thịt trước ngực Phương Thành Thu không lớn, nhưng lượng sữa cực kỳ sung túc, mỗi lần cho con trai uống xong thì không lâu sau lại căng to đến khó chịu, thường xuyên làm cho phần áo trước ngực cậu đều ướt đầm.

Phương Thành Thu thấm ướt khăn mặt lau lau, hiện ra dấu vết hai khối ẩm ướt, cậu nhú nhú mày quyết đoán đi thay quần áo, thế nhưng còn chưa cởi được hai hạt nút, Lục Ngũ đã xuất hiện giúp cậu cởi bỏ quần áo ướt sũng ra.

Hai gò thịt nhỏ nhỏ trắng trắng ở trước ngực Phương Thành Thu căng cứng tròn vo, hai viên thịt đỏ hồng vì sữa tiết ra mà trở nên lấp lánh, vô cùng hấp dẫn ánh mắt người nhìn.

Phương Thành Thu ngửa đầu ưỡn ngực, ra lệnh: “Hút nó.”

Lục Ngũ rất biết nghe lời, cúi người xuống, chớp mũi dính ở trên gò thịt nhỏ, mùi sữa thơm ngọt liền bay vào trong mũi. Lục Ngũ vươn đầu lưỡi ra, cuốn lấy viên thịt đỏ hồng ngậm vào trong miệng, dùng sức hút một cái, một dòng sữa ngọt ngào liền chảy tràn vào miệng, nhất thời trong miệng ngập đầy mùi sữa tươi ngon ngọt.

Điều này khiến cho Lục Ngũ không khỏi liếu lưỡi, hắn tiếp tục ngậm lấy đầu vú, dùng lực hút từ từ từ từ, sữa tươi bên trong gò thịt nhỏ không ngừng chảy tràn vào miệng hắn. Tay còn lại của hắn cũng mò tới gò thịt nhỏ bên cạnh, vừa xoa vừa ấn, hai ngón tay kẹp lấy đầu vú, nhẹ nhàng kéo thẳng đứng lên.”A... Ân...”

Ngực bị tích sữa được khai thông, cảm giác căng cứng khó chịu theo dòng sữa tươi chảy ra ngoài mà từ từ giảm bớt, thế nhưng lửa dục cũng từ từ được nhen lên. Phương Thành Thu vô cùng sướng khoái, đưa tay luồn vào mái tóc đen của Lục Ngũ, ôm lấy đầu hắn cất tiếng rên rỉ đầy dâm dăng.

Được Lục Ngũ hút đầu vú vô cùng thư sướng, nên khi Lục Ngũ vừa phun đầu vú của cậu ra, cậu liền vô cùng bất mãn mà đè đầu hắn vào sát bờ ngực của mình, ý đồ muốn hắn tiếp tục hút.

“Đổi bên kia, đừng để lãng phí.”

Lục Ngũ quay đầu qua bên kia, ngậm lấy đầu vú đỏ hồng, dùng lực hút hút, đem tất cả sữa tươi ngon ngọt của Phương Thành Thu nuốt hết vào bụng, một giọt cũng không cho rớt ra ngoài.

“Ân... Lại dùng lực hút nó... a...cần nó...” Phương Thành Thu lắc mông, ôm chặt đầu Lục Ngũ.

Lục Ngũ đưa tay xuống dưới, quả nhiên đụng trúng dương vật đang ngẩng cao đầu của Phương Thành Thu, hần cũng không nhiều lời, liền bao trụ lấy thân dương vật, vô cùng thuần thực mà thủ dâm cho cậu.

“A... A...” Phương Thành Thu một bên thở ra đầy thoải mái, một bên vươn tay xuống sờ lên côn thịt của Lục Ngũ, quả nhiên cũng đụng trúng một cây côn thịt cứng rắn như thép. Phương Thành Thu vui sướng túm lấy: “Hôm nay cảm vào đi... em muốn anh...”

Lục Ngũ bị sờ ‘hử’ một tiếng, dừng một chút, rồi nói: “Không được.”

“Đi mà... thân thể em đã khoẻ rồi...”

“Không được.”

“Anh...” Phương Thành Thu nổi giận, “Em mặc kệ, anh biến thân thể em thành như vậy, thì phải chịu trách nhiệm!”

“Anh giúp em bắn ra như mấy lần trước nha, em thấy đó, cũng rất thoải mái mà, đúng không?” Lục Ngũ xoa nắn quy đầu của Phương Thành Thu, ngón trở để ở ngay khe hở trên đỉnh dương vật ma sát dè ép.

“A... ân... Em càng muốn anh cảm vào...” Phương Thành Thu mở hai chân ra, dùng cảnh sắc mà Lục Ngũ yêu nhất để dụ dỗ mê hoặc hần.

Nhìn ‘đóa hoa nhỏ’ bị dâm thủy thấm ướt đến toả sáng, miệng huyết đỏ hồng căng đầy không ngừng khép mở, thật sự quá mê hoặc lòng người, thật muốn liếm nó, hút sạch hết mật dịch thơm ngọt kia, sau đó lại dùng côn thịt dâm thật mạnh vào trong đóa hoa dâm đang đó, rồi ra sức đưa đẩy....

Sau một thoáng bị mê hoặc, Lục Ngũ lấy lại bình tĩnh, gian nan mở miệng cự tuyệt: “Bảo bối, không được, chỗ đó của em sẽ bị thương...”

“...” Mặt Phương Thành Thu chảy xệ, cắn răng, vươn tay đẩy đầu Lục Ngũ đang đặt trên ngực cậu ra, xoay người nằm xuống, chỉ chừa cho Lục Ngũ một bóng lưng đầy quật cường và tử thần.

Lục Ngũ bắt đầu di chuyển người qua đối diện Phương Thành Thu, thấy đối phương nhắm chặt hai mắt, mặt mày đỏ bừng, hơi thở hỗn hển, một bộ dạng liều chết cắn răng chịu đựng dục vọng tra tấn, thấy cậu như thế, hần không khỏi mềm lòng, liền cúi người xuống, dán vào bên tai cậu, nhẹ giọng dỗ dành: “Bảo bối, để anh giúp em đi, không thì em sẽ khó chịu.” “Khó chịu đến chết cũng không cần anh lo!”

Lục Ngũ ngậm lấy vành tai mượt mà, đưa tay xuống chạm vào huyết nhỏ ở sau hoa huyết, nhẹ nhàng xoa ắn: “Dùng nơi này được không, cảm vào cũng thoải mái giống nhau thôi, được không?”

Phương Thành Thu mở mắt ra, yêu cầu: “Muốn côn thịt.”

“Được, cam đoan dùng côn thịt cảm vào, khiến cho em từ vui thích đến sướng khoái, hiện tại dùng ngón tay khuếch trương trước, lâu lắm không làm, nơi này sẽ bị thương...”

Có được cam đoan, Phương Thành Thu ngoan ngoãn mở hai chân ra, vươn tay ôm lấy Lục Ngũ, vừa lòng mà liếm liếm lên lỗ tai Lục Ngũ.

Nhìn thấy bộ dáng phần chân của Phương Thành Thu, Lục Ngũ tràn đầy yêu thương mà hôn lên miệng cậu, sau đó cúi đầu, ngậm lấy viên thịt đỏ hồng, dùng sức hút một cái, trong miệng liền tràn đầy sữa tươi, sau đó chuyển xuống thân dưới của Phương Thành Thu, nâng hai cánh mông căng tròn của cậu lên, dùng đầu lưỡi cạy mở hậu huyết chặt khít ra, đem sữa tươi trong miệng đưa từ từ vào trong dúng đạo chật hẹp đó.

Nhìn động nhỏ co rút lại rồi lại co rút lại nuốt hết sữa tươi vào trong, Lục Ngũ liền thưởng cho cậu vài cái vỗ thật mạnh lên bờ mông săn chắc, sau đó kéo gối đầu qua, kê dưới phần eo của Phương Thành Thu, khiến cho phong cảnh bên dưới bày ra trước mắt hần càng thêm rõ ràng.

Phương Thành Thu cực kỳ phối hợp, tự chủ động mở rộng hai đùi ra, trong lòng đầy chờ mong động tác tiếp theo của Lục Ngũ.

Lục Ngũ cắm vào một ngón tay, hậu huyết giãn nở rất dễ dàng để nhét vào, vì thế hấn lại tăng thêm một ngón tay, Phương Thành Thu vô cùng phối hợp mà thả lỏng thân thể, thuận lợi cho hai ngón tay dễ dàng đi vào tận sâu bên trong.

Lục Ngũ nhẹ nhàng đưa đẩy ngón tay, hỗn hợp sữa tươi được đúc vào ban này khiến cho hậu huyết mềm mại và phát ra tiếng ‘phốc phốc’ đầy rung động, hai ngón tay một lúc thì xoay vòng trong động nhỏ, một lúc thì tách ra làm hai kéo giãn miệng huyết ra hai bên, hấn cứ thế chơi đùa cho đến khi hậu huyết đã có thể chứa chấp được cơn thịnh to dài thì mới rút hai ngón tay ra, thay thế vào đó là quy đầu to lớn được đặt ở trước miệng huyết chà lên chà xuống, sau đó đỉnh vào một nữa rồi lại rút ra, rồi cứ lập đi lập lại động tác đó cho đến khi xác nhận miệng huyết đã thật sự mềm mại, thẳng đến khi Phương Thành Thu thở dốc thúc giục, thì hấn mới dùng lực đẩy một phát lút cán vào tận sâu bên trong hậu huyết, đâm thẳng đến điểm G của cậu, chỉ để lại hai túi thịt nặng trĩu ở bên ngoài.

Rốt cuộc cũng đã được nuốt trọn cơn thịnh vào trong cơ thể, Phương Thành Thu thở ra một hơi đầy thỏa mãn, cậu ra sức co rút thành thịt nóng ẩm, cắn chặt lấy cơn thịnh không muốn nhả ra, cảm thụ cơn thịnh cứng rắn nóng rực tàn sát bữa bãi ở trong cơ thể mình, “Lục Ngũ... Động nữa đi... động nữa đi...”

Nhìn Phương Thành Thu sáng khoái đến không chịu nổi, Lục Ngũ cũng không muốn tiếp tục chịu đựng nữa, hấn từ từ đẩy cơn thịnh vào rồi từ từ rút cơn thịnh ra, toàn lực cảm thụ cảm giác được thành thịt nóng cháy bao bọc cùng ẩm ướt vây quanh. Phương Thành Thu không ngừng phát ra những tiếng rên rỉ cực kỳ dâm dăng: “A... A... Ồch...”

Mỗi lần Lục Ngũ đưa đẩy đều mang đến từng trận khoái cảm, khiến cho Phương Thành Thu thoải mái đến cuộn lại những ngón chân, hai tay bấu chặt lấy ra giường, tạo nên những vết nhăn hỗn độn.

Lục Ngũ nắm lấy hai viên thịt trước ngực Phương Thành Thu, y như vắt sữa bò mà túm kéo lên, dẫn tới sữa tươi ‘phốc phốc’ phun thẳng ra ngoài, Lục Ngũ hút lấy một ngụm, sau đó đúc vào trong miệng Phương Thành Thu, hỏi: “Nếm thử sữa của em đi, thấy ngọt không?”

Phương Thành Thu muốn nói gì đó, nhưng đầu lưỡi lại bị Lục Ngũ nút lấy, dây dưa múa lượn, nên chỉ có thể phát ra mấy tiếng “Ngô ngô”.

Sau khi Lục Ngũ lui ra ngoài, Phương Thành Thu vươn đầu lưỡi liếm liếm những giọt sữa bị trào ra ngoài miệng, mê hoặc mở miệng: “Muốn nữa...”

Vừa nghe như thế, hơi thở của Lục Ngũ liền trở nên nặng nề, dưới thân càng thêm ra sức đỉnh sâu vào trong hậu huyết, phía trên thì tiếp tục cúi đầu dùng lực hút lấy nướu vú tròn đỏ.

“A...” Phương Thành Thu ưỡn cong người lên, hét to một tiếng chói tai, hậu huyết càng thêm cắn chặt lấy cơn thịnh to lớn, dương vật trước người run rẩy run rẩy.

Lục Ngũ nhanh tay lẹ mắt vươn tay chặn lấy lỗ nhỏ trên dương vật của cậu lại, chờ cậu hoà hoãn lại cảm xúc sau cơn cao trào nho nhỏ vừa rồi, “Nhịn một chút, theo cùng anh một tý nữa.”

“Uhm...” Phương Thành Thu đáp nhẹ lại một tiếng, nâng hai chân lên cao, ôm chặt lấy thắt lưng khoẻ mạnh đầy sức sống của Lục Ngũ, thân dưới phối hợp nhịp nhàng với tiết tấu đưa đẩy của Lục Ngũ.

Lục Ngũ ôm lấy eo Phương Thành Thu, dùng lực xoay người một cái, đem người đang nằm trở thành khoá ngồi lên trên đùi hấn, cơn thịnh “Phốc” một tiếng đi thẳng vào sâu trong hậu huyết, đâm thật mạnh vào điểm mẫn cảm tận sâu cùng bên trong, chọc cho Phương Thành Thu lại hét chói tai thêm lần nữa. Tiếp đó, thân mình cậu trở nên mềm nhũn ngã gục lên trên người Lục Ngũ, cảm giác lên trên hõm vai của hấn, thở hổn hển hổn hển, đôi môi mềm nằm ngay vị trí gáy của Lục Ngũ, bị hoocmôn nam tính của Lục Ngũ tấn ra mê hoặc, không thể tự kìm nén nổi mà vươn đầu lưỡi ra liếm hôn những nơi có thể với tới.

Lục Ngũ ôm chặt lấy thân thể ở trên người mình, thẳng lưng đỉnh mạnh lên trên, cơ ngực cứng cứng ma sát lấy bộ ngực mềm mềm của Phương Thành Thu, khiến cho sữa tươi phun ra ngoài, làm cho ngực của cả hai người ướt đẫm một mảng lớn.

Lục Ngũ vươn bàn tay to lớn nắm lấy hai bờ hông căng tròn của Phương Thành Thu, dùng lực xoa nắn thật mạnh, rồi đè ép bờ hông trên tay mình xuống, áp sát vào người mình hơn, để mình có thể đi sâu hơn vào trong cơ thể cậu.

Thời điểm hấn đưa đẩy, lông mao cứng cứng ở thân dưới không ngừng ma sát lên hoa huyết của Phương Thành Thu, có mấy sợi đáng khinh đâm vào bên trong huyết động non mềm, có mấy sợi thì chọc vào nụ hoa đang sưng to vì động tình, chọc cho hoa huyết không cam lòng bị vắng vẻ mà tuôn ra từng đợt từng đợt đậm thủy, chảy ướt hết cả bụng dưới của Lục Ngũ, bôi trơn cho hậu huyết đâm dăng, khiến cho côn thịt đỉnh vào trong càng thêm thuận lợi càng thêm mê hồn.

Những bộ vị mẫn cảm trên cơ thể không ngừng truyền đến khoái cảm sung sướng, khiến cho Phương Thành Thu bị đánh tan nát, không biết trời trăng mây nước gì nữa. Đột nhiên, Phương Thành Thu bóp chặt lấy bờ vai của Lục Ngũ, thân mình cương cứng, hậu huyết co rút liên tục, cắn chặt lấy côn thịt đang bên bờ phun trào, tinh dịch phun ra từ đỉnh dương vật, phun đầy lên trên ngực của cả hai người, hoa huyết mở rộng, từ bên trong trào ra một lượng lớn mật dịch, hợp với dịch ruột non phun ra từ hậu huyết cùng nhau cọ rửa cho côn thịt cùng thịt cầu của Lục Ngũ, biến thân dưới của hai người thành một mảnh lầy lội nhớp nháp.

Lục Ngũ cố nén nhịn, ra sức đỉnh mạnh thêm mười phút nữa, ngay giây phút dự vọng phá cửa phóng ra ngoài, hấn gầm nhẹ lên một tiếng: “Bảo bối, anh yêu em.”

Còn chưa khôi phục lại thần trí sau trận cao trào, Phương Thành Thu vừa nghe lời tỏ tình đó, hậu huyết lại bắt giắc co rút không ngừng, cậu đưa đầu đến sát bên tai Lục Ngũ, run giọng đáp trả: “Em... Cũng yêu anh...”

....

Một tháng sau, trên ngón tay áp út của Phương Thành Thu và Lục Ngũ xuất hiện một đôi nhẫn cưới, bên trong khắc tên của cả hai người.

....

Lục Ngũ nhìn Phương Thành Thu đang ôm con trai phơi nắng ở ngoài sân, cảm giác hạnh phúc dâng trào thán nhiên trong lòng.

Trước kia có một người bói đạo đã nói với Lục Ngũ - tướng mệnh hấn rất tốt, cuộc đời này chẳng những gặp được người định mệnh, mà người kia sẽ còn vì hấn sinh con đẻ cái, dắt tay nhau đến bạc đầu. Khi đó Lục Ngũ hừ mũi đầy khinh thường, thẳng đến khi hấn bị ‘một mũi tên xuyên tim’...

Khó trách khi ấy hấn chỉ gặp thoáng qua người kia có một lần, thế mà gương mặt của người kia đã khắc sâu ấn tượng mãi trong tim hấn, nguyên lai ông trời đã sớm lấy dùng loại phương thức này để nhắc nhở hấn - người định mệnh kia chính là cậu a.

Lục Ngũ bưng hoa quả đã được gọt vỏ cắt khúc, đi về phía người đối diện, người mà hấn ôn nhu chăm sóc, ôn nhu yêu thương.

- hoàn -

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chinh-la-cau>